

I. *Upplysningar***Gemensamma parlamentariska församlingen för partnerskapsavtalet mellan medlemmarna i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet, å ena sidan, och Europeiska unionen och dess medlemsstater, å andra sidan***Den tjugoförsta sessionen hölls i Budapest (Ungern) den 16–18 maj 2011.***Protokoll från sammanträdet måndagen den 16 maj 2011**

Högtidligt öppningsammanträde	
Den gemensamma parlamentariska församlingens sammanträde	
Den gemensamma parlamentariska församlingens sammansättning	
Ackreditering av icke-parlamentariska ledamöter	
1. Godkännande av föredragningslistan (AP 100.908)	
2. Justering av protokollet från den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingens tjugonde sammanträde (EUT C 126, 28 april 2011)	
3. Meddelanden från medordförandena inklusive beslut från presidiets sammanträde den 15 maj 2011	
4. Uttalande av Andris Piebalgs, kommissionsledamot med ansvar för utveckling ...	
5. Frågestund med kommissionen	
6. Kommissionens åtgärder med avseende på de resolutioner som antogs vid den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen tjugonde sammanträde	
7. Diskussion med kommissionsledamot Andris Piebalgs – ögonkontaktsförfarandet	
8. Budgetstöd som en form av offentligt utvecklingsbistånd i AVS-länderna Utskottet för ekonomisk utveckling, finanser och handel Betänkande av Mohamed Abdallahi Ould Guelaye (Mauretanien) och Enrique Guerrero Salom	

Protokoll från sammanträdet tisdagen den 17 maj 2011

1. Konsekvenserna av EU:s gemensamma jordbrukspolitik för AVS-länderna	
2. Uttalande av Shamsudeen Usman, minister för nationell planering och vice ordförande i den nationella planeringskommissionen för den federala regeringen (Nigeria), ordförande för AVS-rådet	
3. Frågestund med AVS-rådet	
4. Diskussion med AVS-rådet - ögonkontaktsförfarandet	
5. Brådskande fråga 1: Situationen i Elfenbenskusten	

6. FN:s fjärde konferens om världens minst utvecklade länder (LDC IV) i Istanbul (Turkiet) den 9–13 maj 2011
7. Vägen fram till det fjärde högnivåmötet om biståndseffektivitet i Busan (Sydkorea) i slutet av 2011
Diskussion med en avslutande förklaring (med deltagande av parlamentariker från parlamentarikernätverket European Parliamentarians for Africa (Awepa))
8. Utmaningar för demokratin i framtiden och respekt för den konstitutionella ordningen i AVS- och EU-länderna
Utskottet för politiska frågor
Betänkande av François Ibovi (Republiken Kongo) och Olle Schmidt
9. Vattenföroreningar
Utskottet för sociala frågor och miljö
Betänkande av Bobbo Hamatoukour (Kamerun) och Christa Klass
10. Situationen i Ungern och den angränsande regionen
Diskussion med myndigheterna i Ungern om vattenförvaltning

Protokoll från sammanträdet onsdagen den 18 maj 2011

1. Justering av protokollet från sammanträdet måndagen den 16 maj och tisdagen den 17 maj 2011
2. Brådskande fråga 2: De demokratiska omvälvningarna i Nordafrika och Mellanöstern: konsekvenserna för AVS-länderna, Europa och världen i övrigt
3. Uttalande av János Martonyi, utrikesminister (Ungern), ordförande för Europeiska unionens råd
4. Frågestund med rådet
5. Diskussion med rådet - ögonkontaktsförfarandet
6. Rapport om det sjätte regionala mötet (Centralafrika) i Kamerun den 28-29 april 2011
7. Sammanfattningsrapporter från anordnade workshops
8. Rapport från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén
9. Omröstning om de resolutionsförslag som ingår i de betänkanden som lagts fram av de tre ständiga utskotten
10. Omröstning om brådskande resolutionsförslag
11. Omröstning om ändringsförslagen till den gemensamma parlamentariska församlingens arbetsordning
12. Omröstning om förklaringar
13. Övriga frågor
14. Datum och plats för den gemensamma parlamentariska församlingens tjugooandra sammanträde

Bilaga I	Alfabetisk förteckning över den gemensamma parlamentariska församlingens ledamöter
Bilaga II	Närvarolista för den tjugoförsta sessionen den 16–18 maj 2011 i Budapest (Ungern)
Bilaga III	Ackreditering av icke-parlamentariska ledamöter
Bilaga IV	Antagna texter
	– Resolution om utmaningar för demokratin i framtiden och respekt för den konstitutionella ordningen i AVS- och EU-länderna (ACP-EU/100.919/11/fin.)
	– Resolution om budgetstöd som en form av offentligt utvecklingsbistånd i AVS-länderna (ACP-EU/100.900/11/fin.)
	– Resolution om vattenföreningar (ACP-EU/100.915/11/fin.)
	– Resolution om situationen i Elfenbenskusten (ACP-EU/100.957/11/fin.)
	– Resolution om de demokratiska omvälvningarna i Nordafrika och Mellanöstern: konsekvenserna för AVS-länderna, Europa och världen i övrigt (ACP-EU/100.958/11/fin.)
	– Förklaring om det fjärde högnivåmötet om biståndseffektivitet i Busan, Sydkorea, 2011
	– Förklaring om samling för allmän tillgång till behandling inför 2011 års högnivåmöte om aids i juni
	– Ändringsförslag till den gemensamma parlamentariska församlingens arbetsordning som lagts fram av presidiet i enlighet med artikel 34 i arbetsordningen

I

(Upplysningar)

GEMENSAMMA PARLAMENTARISKA FÖRSAMLINGEN FÖR
PARTNERSKAPSAVTALET MELLAN MEDLEMMARNA I GRUPPEN AV STATER I
AFRIKA, VÄSTINDIEN OCH STILLAHAVSOMRÅDET, Å ENA SIDAN, OCH
EUROPEISKA UNIONEN OCH DESS MEDLEMSSTATER, Å ANDRA SIDAN

BUDAPEST
(Ungern)

PROTOKOLL FRÅN SAMMANTRÄDET MÅNDAGEN DEN 16 MAJ 2011

(2011/C .../02)

(Sammanträdet öppnades kl. 11.00.)

Högtidligt öppningssammanträde

Följande talade till församlingen:

David Matongo, medordförande för den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen, Louis Michel, medordförande för den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen, och Pál Schmitt, Ungerns president.

(Sammanträdet ajournerades kl. 12.20 och återupptogs kl. 15.00.)

ORDFÖRANDESKAP: Louis Michel

Medordförande

Den gemensamma parlamentariska församlingens sammanträde

Medordföranden hälsade samtliga deltagare välkomna.

Den gemensamma parlamentariska församlingens sammansättning

Medordföranden meddelade att förteckningen över den gemensamma parlamentariska församlingens ledamöter, som översänts av AVS-ländernas myndigheter och Europaparlamentet, skulle bifogas protokollet.

Akreditering av icke-parlamentariska ledamöter

Medordföranden meddelade att fyra ansökningar om akreditering av icke-parlamentariska ledamöter hade mottagits. I överensstämmelse med artikel 17.1 i Cotonouavtalet och artikel 1 i den gemensamma parlamentariska församlingens arbetsordning, skulle dessa ledamöter ackrediteras och deras namn föras upp på en förteckning som skulle bifogas protokollet.

1. Godkännande av föredragningslistan (AP 100.908)

Föredragningslistan godkändes i den form som framgår av detta protokoll.

2. Justering av protokollet från den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingens tjugonde sammanträde (EUT C 126, 28 april 2011)

Protokollet justerades.

3. Meddelanden från medordförandena inklusive beslut från presidiets sammanträde den 15 maj 2011

Medordföranden redogjorde för resultatet från presidiets sammanträde den 15 maj 2011.

Följande beslut fattades:

a) Följande betänkanden skulle utarbetas i de ständiga utskotten:

Utskottet för politiska frågor

– Ämnet för betänkandet skulle fastställas genom ett skriftligt förfarande.

Utskottet för ekonomisk utveckling, finanser och handel

– Prisvolatilitet, hur världsmarknaderna för jordbruksprodukter fungerar och deras inverkan på livsmedelsförsörjningen i AVS-länderna.

Utskottet för sociala frågor och miljö

– De sociala och miljömässiga konsekvenserna av gruvdrift i AVS-länderna.

b) Ändringsförslagen till arbetsordningen, som antogs efter samråd med utskottet för politiska frågor, skulle föreläggas församlingen för antagande den 18 maj.

c) En förklaring om hiv/aids, som utarbetats av utskottet för sociala frågor och miljö inför FN:s högnivåmöte om aids i juni, skulle föreläggas församlingen för antagande med acklamation den 18 maj.

d) Presidiet skulle diskutera och anta betänkandena om känsliga människorättsfrågor, exempelvis enskilda fall. Utskottet för politiska frågor skulle ta upp mer allmänna frågor i detta sammanhang.

e) Medordförandena skulle göra ett pressuttalande om situationen i Madagaskar.

- f) Medordförandena skulle bjuda in Nigers nye president Mahamadou Issoufou, före detta församlingsledamot, till den gemensamma parlamentariska församlingens 22:a session i Sierra Leone.
- g) Presidiet skulle sända undersökningsgrupper till Östtimor, Ispra (Italien), högnivåforumet om biståndseffektivitet i Busan (Sydkorea), Benin, Fiji och Elfenbenskusten.
- h) Presidiet skulle sända valövervakningsdelegationer till Demokratiska republiken Kongo och Zambia, under förutsättning att officiella inbjudningar mottogs och att en grupp från Europaparlamentet reste dit.

Medordföranden informerade församlingen om att kvinnoforumet hade sammanträtt på lördagsmorgonen. Ordförandeskapet hade delats mellan Zita Gurmai och Mo-Mamo Karerwa, och man hade diskuterat frågan om kvinnor som ställs inför globaliseringens utmaningar.

Medordföranden meddelade att tidsfristerna var följande:

- Ändringsförslag som avser förslag till kompromissresolutioner och andra brådskande förslag till resolutioner som ska gå till omröstning: tisdagen den 17 maj 2011 kl. 12.00.
- Frågor om omröstningsförfaranden: onsdagen den 18 maj 2011 kl. 10.00, skriftligen.

Medordförande David Matongo läste upp ett uttalande från Nigers nye president, Mahamadou Issoufou.

4. Uttalande av Andris Piebalgs, kommissionsledamot med ansvar för utveckling

Kommissionsledamoten gjorde ett uttalande.

5. Frågestund med kommissionen

Totalt 33 frågor hade ställts till kommissionen.

Kommissionen hade tidigare besvarat frågorna skriftligen, och kommissionsledamoten besvarade muntligen följdfrågorna från följande frågeställare:

Fråga nr 1 från Filip Kaczmarek om en tioårig strategi för Afrika.

Fråga nr 6 från Rajeshree Kumaree Nita Deerpalsing (Mauritius) om kommissionens grönbok om EU:s utvecklingspolitik.

Fråga nr 7 från Waven William (Seychellerna) om utvecklingsbistånd.

Fråga nr 9 från Gabi Zimmer om livsmedelspriser och spekulation.

Fråga nr 16 från Christa Klass om att skydda, utbilda och ge unga utsatta flickor ökat inflytande med hjälp av utvecklingsbistånd på initiativ från G8/G20-länderna.

Fråga nr 17 från Michael Cashman (företräd av Françoise Castex) om jämställdhet och kvinnor som lever med hiv/aids i Afrika söder om Sahara.

Fråga nr 21 från Catherine Bearder om kommissionens planer för utgifter och bemanning av arbetet inom GD Utveckling och samarbete – EuropeAid när det gäller de sociala sektorerna.

Fråga nr 24 från Françoise Castex om familjeplanering i samband med G8-ländernas åtaganden om mödrars och barns hälsa.

Fråga nr 25 från Jo Leinen om att säkra vattenresurser i AVS-länderna.

Fråga nr 33 från Musikari Kombo (Kenya) om tuberkulos.

Fråga nr 12 från David Martin om kompletterande åtgärder för banansektorn.

Fråga nr 13 från Linda McAvan om en stödordning för bomull och konsekvens i utvecklingspolitiken.

Fråga nr 14 från Assarid Imbarcaouane (Mali) om bomull.

Fråga nr 18 från Niccolò Rinaldi (företräd av Fiona Hall) om AVS-länderna och naturkatastrofer.

Fråga nr 19 från Horst Schnellhardt om tillgången till veterinärmedicinska läkemedel och grundläggande veterinärvård i Afrika.

Fråga nr 27 från Norbert Neuser om global energitillgång.

Fråga nr 28 från Fiona Hall om behandlingen av återvändande asylsökande i Demokratiska republiken Kongo.

Fråga nr 29 från Olle Schmidt om Cotonouavtalet och Kuba.

Fråga nr 30 från Teshome Toga (Etiopien) (företräd av Tesfaye Daba) om EU:s engagemang i norra och södra Sudan.

Fråga nr 31 från Marielle de Sarnez (företräd av Olle Schmidt) om valkrisen i Centralafrikanska republiken.

Fråga nr 32 från Elie Hoarau om situationen i Madagaskar.

Författarna till frågorna 8, 10, 11, 15, 20 och 23 hade inga följdfrågor.

Författarna till frågorna 2, 3, 4, 5, 22 och 26 var inte närvarande.

6. Kommissionens åtgärder med avseende på de resolutioner som antogs vid den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen tjugonde session

Kommissionsledamoten hänvisade till ett dokument om kommissionens uppföljning av de resolutioner som antogs av den gemensamma parlamentariska församlingen i Kinshasa (Demokratiska republiken Kongo).

7. Diskussion med kommissionsledamot Andris Piebalgs – ögonkontaktsförfarandet

Kommissionsledamoten höll ett inledningsanförande om förhållandet mellan styre, demokrati och utveckling.

Följande yttrade sig: Rabindre T. Parmessar (Surinam), Olle Schmidt, Gay Mitchell, Maria da Graça Carvalho, Waven William (Seychellerna), Bobbo Hamatoukour (Kamerun), Musa Hussein Naib (Eritrea) och Fatima Hajaig (Sydafrika).

Kommissionsledamoten besvarade ledamöternas frågor.

8. Budgetstöd som en form av offentligt utvecklingsbistånd (ODA) i AVS-länderna

Utskottet för ekonomisk utveckling, finanser och handel

Betänkande av Mohamed Abdallahi Ould Guelaye (Mauretanien) och Enrique Guerrero Salom

Enrique Guerrero Salom och Mohamed Abdallahi Ould Guelaye (Mauretanien) lade fram sitt betänkande.

Kommissionsledamoten gjorde ett uttalande i frågan.

Följande yttrade sig: Frank Engel, Françoise Castex, Waven William (Seychellerna), Louis Michel, Job Yustino Ndugai (Tanzania), Robert Sturdy, Milner Tozaka (Salomonöarna), Mo-Mamo Karerwa (Burundi), Elie Hoarau, Amadou Ciré Sall (Senegal), Bobbo Hamatoukour (Kamerun), Patrice Tirolien, Michael Gahler, Emmanuel Kwasi Bandua (Ghana), Michèle Striffler, Komi Selom Klassou (Togo), Denis Polisi (Rwanda), Musikari N. Kombo (Kenya), Assarid Imbarcaouane (Mali) och Ana Rita Geremias Sithole (Moçambique).

Abdallahi Ould Guelaye (Mauretanien) och Enrique Guerrero Salom, samt kommissionsledamot Andris Piebalgs, avrundade diskussionen.

(Sammanträdet avslutades kl. 18.15.)

David Matongo och
Louis Michel

Medordförande

Mohamed Ibn Chambas och
Luis Marco Aguiriano Nalda

Medgeneralsekreterare

PROTOKOLL FRÅN SAMMANTRÄDET TISDAGEN DEN 17 MAJ 2011

(2011/C .../02)

(Sammanträdet öppnades kl. 9.00.)

ORDFÖRANDESKAP: David Matongo

Medordförande

Medordföranden tillkännagav att den 17 maj är den internationella dagen mot homofobi och transfobi.

1. Konsekvenserna av EU:s gemensamma jordbrukspolitik för AVS-länderna Diskussion utan resolution

Jerzy Plewa (Europeiska kommissionen) gjorde en presentation.

Följande yttrade sig: Horst Schnellhardt, Linda McAvan, Netty Baldeh (Gambia), Liam Aylward, Rajesshree Kumaree Deerpalsing (Mauritius), François Alfonsi, Musikari Kombo (Kenya), James Nicholson, Amadou Ciré Sall (Senegal), Elie Hoarau, Giancarlo Scottà, Glen Noel (Grenada), Waven William (Seychellerna), Christa Klass, Bobbo Hamatoukour (Kamerun), Zita Gurmai, Komi Klassou (Togo), Mariya Nedelcheva, Fatima Hajaig (Sydafrika), Michèle Striffler och Assarid Imbarcaouane (Mali).

Jerzy Plewa (Europeiska kommissionen) besvarade frågorna.

2. Uttalande av Shamsudeen Usman, minister för nationell planering och vice ordförande i den nationella planeringskommissionen för den federala regeringen (Nigeria), ordförande för AVS-rådet

Shamsudeen Usman talade till församlingen.

3. Frågestund med AVS-rådet

Shamsudeen Usman besvarade följande frågor och följdfrågor:

Fråga nr 1 från Filip Kaczmarek om flyktingar i EU-länderna.

Fråga nr 2 från Waven William (Seychellerna) om avtal om ekonomiskt partnerskap.

Fråga nr 3 från Horst Schnellhardt om ratificeringen och genomförandet av det fakultativa protokollet om indragning av barn i väpnade konflikter.

Fråga nr 4 från Olle Schmidt om beslutet från Afrikanska unionens kommission om mänskliga rättigheter och folkens rättigheter.

Fråga nr 5 från Ole Christensen om partnerskapsavtalen om fiske (FPA).

Fråga nr 6 från Marielle de Sarnez (företrädd av Olle Schmidt) om valkrisen i Centralafrikanska republiken.

Fråga nr 7 från Niccolò Rinaldi (företrädd av Catherine Bearder) om livsmedelssäkerhet och biobränslen.

Fråga nr 7a från Musikari Kombo (Kenya) om politiken för personer med funktionshinder.

4. Diskussion med AVS-rådet - ögonkontaktsförfarandet

Följande yttrade sig: Musa Hussein Naib (Eritrea), Horst Schnellhardt, Waven William (Seychellerna), Musikari Kombo (Kenya) och Amadou Ciré Sall (Senegal).

Shamsudeen Usman besvarade frågorna.

5. Brådskande fråga 1: Situationen i Elfenbenskusten

Michael Mathiessen (Europeiska utrikestjänsten) och Domenico Rosa (Europeiska kommissionen) inledde diskussionen.

Följande yttrade sig: Maria da Graça Carvalho, Diomandé Gbaou (Elfenbenskusten), Norbert Neuser, Louis Michel, Moses Kollie (Liberia), Boris Mbuku Laka (Demokratiska republiken Kongo), Fatima Hajaig (Sydafrika), Gabriele Zimmer, Amadou Ciré Sall (Senegal), Giancarlo Scottà, Hamadaou Sylla (Mali), Mariya Nedelcheva, Netty Baldeh (Gambia), Catherine Bearder, Peter Štastný, François Alfonsi, Michèle Striffler, Anna Záborská, Michael Matthiessen (Europeiska utrikestjänsten) och Domenico Rosa (Europeiska kommissionen).

6. FN:s fjärde konferens om världens minst utvecklade länder (LDC IV) i Istanbul (Turkiet) den 9–13 maj 2011

Diskussion utan resolution

Cheick Sidi Diarra, FN:s undergeneralsekreterare, hög representant för de minst utvecklade länderna och små östater under utveckling samt generalsekreterare för FN:s konferens LDC IV, gjorde en presentation.

Följande yttrade sig: Cheick Sidi Diarra, Louis Michel, Filip Kaczmarek, Ole Christensen, Komi Klassou (Togo), Gabriele Zimmer, Musa Hussein Naib (Eritrea), Mariya Nedelcheva, Waven William (Seychellerna), Anna Záborská, Olebile Gaborone (Botswana) och Milner Tozaka (Salomonöarna).

Domenico Rosa (Europeiska kommissionen) och Cheick Sidi Diarra avrundade diskussionen.

(Sammanträdet ajournerades kl. 13.05 och återupptogs kl. 15.00.)

ORDFÖRANDESKAP: Louis Michel

Medordförande

7. Vägen fram till det fjärde högnivåmötet om biståndseffektivitet i Busan (Sydkorea) i slutet av 2011

Diskussion med en avslutande förklaring (med deltagande av parlamentariker från parlamentarikernätverket European Parliamentarians for Africa (Awepa))

Jon Lomøy, direktör för OECD:s direktorat för utvecklingsbistånd, och Miet Smet, ordförande för parlamentarikernätverket European Parliamentarians for Africa (Awepa), presenterade huvudbudskapen vid det fjärde högnivåmötet om biståndseffektivitet i Busan.

Följande yttrade sig: Domenico Rosa (Europeiska kommissionen), Louis Michel, Filip Kaczmarek, Komi Selom Klassou (Togo), Patrice Tirolien, Waven William (Seychellerna), François Alfonsi, Bobbo Hamatoukour (Kamerun), James Nicholson, Milner Tozaka (Salomonöarna), Gabriele Zimmer, N. Joyce Laboso (Kenya), Frank Engel, Mariya Nedelcheva, Hamadou Sylla (Mali), Ana Rita Geremias Sithole (Moçambique), Fatima Hajaig (Sydafrika) och Job Yustino Ndugai (Tanzania).

Jon Lomøy (OECD), Miet Smet (Awepa) och Domenico Rosa (Europeiska kommissionen) avrundade diskussionen.

8. Utmaningar för demokratin i framtiden och respekt för den konstitutionella ordningen i AVS- och EU-länderna

Utskottet för politiska frågor

Betänkande av François Ibovi (Demokratiska republiken Kongo) och Olle Schmidt

François Ibovi (Demokratiska republiken Kongo) och Olle Schmidt lade fram betänkandet.

Följande yttrade sig: Domenico Rosa (Europeiska kommissionen), Mariya Nedelcheva, Piet Vanderwalt (Namibia), David Martin, Apala Lutundula (Demokratiska republiken Kongo), James Nicholson, Elie Hoarau, Bobbo Hamatoukour (Kamerun), Michael Gahler, Musa Hussein Naib (Eritrea), Edit Bauer, Tesfaye Daba (Etiopien), Amadou Ciré Sall (Senegal), Glen Benedict Noel (Grenada), Emmanuel Kwasi Bandua (Ghana), Musikari N. Kombo (Kenya), Komi Selom Klassou (Togo) och Donald Ramotar (Guyana).

François Ibovi (Demokratiska republiken Kongo), Olle Schmidt, Michael Mathiessen (Europeiska utrikestjänsten) och Domenico Rosa (Europeiska kommissionen) avrundade diskussionen.

9. Vattenföroreningar

Utskottet för sociala frågor och miljö

Betänkande av Bobbo Hamatoukour (Kamerun) och Christa Klass

Bobbo Hamatoukour (Kamerun) och Christa Klass lade fram betänkandet.

Följande yttrade sig: Bruno Gatta (Europeiska kommissionen), Horst Schnellhardt, Jutta Haug, Milner Tozaka (Salomonöarna), Robert Sturdy, Fiona Hall, Waven William (Seychellerna), Komi Selom Klassou (Togo), Musikari N. Kombo (Kenya), Maria da Graça Carvalho, Jo Leinen och Hans-Peter Mayer.

Bobbo Hamatoukour (Kamerun), Christa Klass och Bruno Gatta (Europeiska kommissionen) avrundade diskussionen.

10. Situationen i Ungern och den angränsande regionen

Diskussion med myndigheterna i Ungern om vattenförvaltning

Illes Zoltán, Ungerns statssekreterare för landsbygdsutveckling, gjorde en presentation om vattenförvaltningen i Ungern och dess grannländer.

Följande yttrade sig: Edit Bauer, Olle Schmidt, Bobbo Hamatoukour (Kamerun), Michael Gahler och Piet Vanderwalt (Namibia).

Illes Zoltán besvarade ledamöternas frågor.

(Sammanträdet avslutades kl. 18.06.)

David Matongo och
Louis Michel

Medordförande

Mohamed Ibn Chambas och
Luis Marco Aguiriano Nalda

Medgeneralsekreterare

PROTOKOLL FRÅN SAMMANTRÄDET ONSDAGEN DEN 18 MAJ 2011

(2011/C .../02)

(Sammanträdet öppnades kl. 9.00.)

ORDFÖRANDESKAP: David Matongo

Medordförande

1. Justering av protokollet från sammanträdet måndagen den 16 maj och tisdagen den 17 maj 2011

Protokollet justerades.

2. Brådskande fråga 2: De demokratiska omvälvningarna i Nordafrika och Mellanöstern: konsekvenserna för AVS-länderna, Europa och världen i övrigt

Michael Mathiessen (Europeiska utrikestjänsten) och Domenico Rosa (Europeiska kommissionen) inledde diskussionen.

Följande yttrade sig: Mariya Nedelcheva, Christophe Lutundula (Demokratiska republiken Kongo), Françoise Castex, Olle Schmidt, Piet Van der Walt (Namibia), François Alfonsi, Douglas Slater (Saint Vincent och Grenadinerna), James Nicholson, Waven William (Seychellerna), Elie Hoarau, Mo-Mamo Karerwa (Burundi), Oreste Rossi, Amadou Ciré Sall (Senegal), Maria Da Graça Carvalho, Enrique Guerrero Salom, Glen Noel (Grenada), Edit Bauer, Netty Baldeh (Gambia), Zita Gurmai, Bobbo Hamatoukour (Kamerun), Donald Ramotar (Guyana), Assarid Imbarcaouane (Mali), Michael Mathiessen (Europeiska utrikestjänsten) och Domenico Rosa (Europeiska kommissionen).

3. Uttalande av János Martonyi, utrikesminister (Ungern), ordförande för Europeiska unionens råd

János Martonyi talade till församlingen.

4. Frågestund med rådet

János Martonyi besvarade följande frågor:

Fråga nr 10 från Ibrahim Bundu (Sierra Leone) om ytterligare resurser till följd av halvtidsöversynen av den tionde Europeiska utvecklingsfonden.

Fråga nr 11 från Waven William (Seychellerna) om Europeiska utvecklingsfonden.

Fråga nr 13 från Ole Christensen om partnerskapsavtalen om fiske (FPA).

Fråga nr 14 från David Martin om förordningen om definition av spritdrycker (110/2008).

Fråga nr 15 från Gabriele Zimmer om samstämmighet mellan de internationella finansinstitutens politik och den särskilda och differentierade behandling som beviljas av WTO.

Fråga nr 17 från Patrice Tirolien om den gemensamma jordbrukspolitiken och konsekvensen i utvecklingspolitiken.

Fråga nr 18 från Elie Hoarau om de ekonomiska partnerskapsavtalen för Indiska oceanen.

Fråga nr 27 från Marielle de Sarnez (företrädd av Olle Schmidt) om den gemensamma jordbrukspolitiken och konsekvensen i utvecklingspolitiken.

Fråga nr 8 från Tesfaye Daba (Etiopien) om Europeiska utrikestjänsten och framtiden för EU–AVS-partnerskapet.

Fråga nr 9 från Assarid Imbarcaouane (Mali) om framtiden för Cotonouavtalet.

Fråga nr 12 från Michael Cashman (företrädd av Patrice Tirolien) om EU:s åtagande att uppnå målet på 0,7 procent av BNI i offentligt utvecklingsbistånd senast 2015.

Fråga nr 16 från Niccolò Rinaldi (företrädd av Catherine Bearder) om livsmedelssäkerhet och biobränslen.

Fråga nr 19 från Filip Kaczmarek om flyktingar i EU-länderna.

Frågorna nr 20 och 21 besvarades inte eftersom frågeställarna inte var närvarande.

Fråga nr 22 från Horst Schnellhardt om ratificeringen och genomförandet av det fakultativa protokollet om indragning av barn i väpnade konflikter.

Fråga nr 23 från Zita Gurmai om genomförandet av EU:s handlingsplan för jämställdhet 2010–2015.

Fråga nr 24 från Rajeshree Kumaree Nita Deerpalsing (Mauritius) om sjöröveri i Indiska oceanen och behovet av ett övergripande regionalt sjösäkerhetsprogram.

Fråga nr 25 från Fiona Hall om kärnsäkerhet.

Fråga nr 26 från Jo Leinen om klimatförhandlingarna i Durban.

5. Diskussion med rådet - ögonkontaktsförfarandet

Följande yttrade sig: Olle Schmidt, Amadou Ciré Sall (Senegal), Rajeshree Kumaree Nita Deerpalsing (Mauritius), Komi Selom Klassou (Togo), Patrice Tirolien, Piet Van der Walt (Namibia), Tesfaye Daba (Etiopien), Netty Baldeh (Gambia) och Diomandé Gbaou (Elfenbenskusten).

János Martonyi besvarade frågorna.

6. Rapport om det sjätte regionala mötet (Centralafrika) i Kamerun den 28-29 april 2011

Medordföranden redogjorde muntligt för mötet.

Följande yttrade sig: Louis Michel, Bobbo Hamatoukour (Kamerun), Catherine Bearder, Olebile Gaborone (Botswana) och Boris Mbuku Laka (Demokratiska republiken Kongo).

7. Sammanfattningsrapporter från anordnade workshops

Föredragandena lade fram sina rapporter om tre workshops:

Rabindre Parmessar (Surinam): *Klimatförändringarnas inverkan på jordbruksmiljön - Besök på ungerska vetenskapsakademins jordbruksforskningsinstitut*

Anna Záborská: *Petö-metoden, ett övergripande utbildningsprogram för konduktiv pedagogik - Besök på András Petö-institutet för konduktiv pedagogik och högskola för conductor-utbildning*

Komi Selom Klassou (Togo): *Innovation för utveckling: Ungerska kostnadseffektiva och hållbara lösningar för jordbruk, vattenförvaltning och energi*

8. Rapport från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén

Brenda King, ordförande för AVS-EU:s uppföljningskommitté vid Europeiska ekonomiska och sociala kommittén, gjorde en presentation.

(Sammanträdet ajournerades kl. 12.25 och återupptogs kl. 15.00.)

ORDFÖRANDESKAP: Louis Michel

Medordförande

9. Omröstning om de resolutionsförslag som ingår i de betänkanden som lagts fram av de tre ständiga utskotten

Medordföranden påminde församlingen om omröstningsförfarandet.

– Utmaningar för demokratin i framtiden och respekt för den konstitutionella ordningen i AVS- och EU-länderna

Betänkande av François Ibovi (Republiken Kongo) och Olle Schmidt
Utskottet för politiska frågor (AVS-EU/100.919/11/fin.)

Antagna ändringsförslag: 1, 4 och ett muntligt ändringsförslag till punkt 26.

Förkastade ändringsförslag: 2, 3 och ett muntligt ändringsförslag till punkt 40.

Den ändrade resolutionen antogs enhälligt.

– Budgetstöd som en form av offentligt utvecklingsbistånd (ODA) i AVS-länderna
Betänkande av Mohamed Abdallahi Ould Guelaye (Mauretanien) och
Enrique Guerrero Salom
Utskottet för ekonomisk utveckling, finanser och handel (AVS-EU/100.900/11/fin.)

Antagna ändringsförslag: 1, muntligt ändringsförslag till punkt 2, ändringsförslag 4 (med muntlig ändring), ändringsförslag 5 (med muntlig ändring), ändringsförslag 6 (med muntlig ändring).

Tillbakadragna ändringsförslag: 2 och 3.

Den ändrade resolutionen antogs enhälligt.

– Vattenförening
Betänkande av Bobbo Hamatoukour (Kamerun) och Christa Klass
Utskottet för sociala frågor och miljö (AVS-EU/100.915/11/fin.)

Antagna ändringsförslag: 1.

Den ändrade resolutionen antogs enhälligt.

10. Omröstning om brådskande resolutionsförslag

– Brådskande resolutionsförslag om situationen i Elfenbenskusten (AVS-EU/100.957/11/fin.)

Inga ändringsförslag förelåg.

Resolutionen antogs enhälligt.

– Brådskande resolutionsförslag om de demokratiska omvälvningarna i Nordafrika och Mellanöstern: konsekvenserna för AVS-länderna, Europa och världen i övrigt (AVS-EU/100.958/11/fin.)

Antagna ändringsförslag: 1, muntligt ändringsförslag till punkt 9, första delen av punkt 10, muntligt ändringsförslag till beaktandedel 12, muntligt ändringsförslag till sista beaktandedelet.

Förkastade ändringsförslag: 2, 3, 4, andra och tredje delen av punkt 10.

Den ändrade resolutionen antogs enhälligt.

11. Omröstning om ändringsförslagen till den gemensamma parlamentariska församlingens arbetsordning (AP.100.938/A/fin.)

Antagna ändringsförslag: första delen av ändringsförslag 17.

Förkastade ändringsförslag: andra delen av ändringsförslag 17.

De ändringsförslag till den gemensamma parlamentariska församlingens arbetsordning som lagts fram av presidiet i enlighet med artikel 34 i arbetsordningen antogs.

12. Omröstning om förklaringar

– Förklaring om det fjärde högnivåmötet om biståndseffektivitet i Busan, Sydkorea, 2011

Förklaringen antogs med acklamation.

– Förklaring om samling för allmän tillgång till behandling inför 2011 års högnivåmöte om aids i juni

Förklaringen antogs med acklamation.

Robert Sturdy uppgav att han motsatte sig punkt 6 i förklaringen om samling för allmän tillgång till behandling inför 2011 års högnivåmöte om aids i juni.

13. Övriga frågor

Följande yttrade sig: Netty Baldeh (Gambia), Gay Mitchell, Amadou Ciré Sall (Senegal) och Zita Gurmai.

14. Datum och plats för den gemensamma parlamentariska församlingens tjugooandra sammanträde

Medordföranden tackade de ungerska myndigheterna för deras gästfrihet och utmärkta organisation samt medsekretariatet och all personal för deras arbete.

Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingens tjugooandra sammanträde skulle äga rum den 21–23 november 2011 i Freetown (Sierra Leone).

(Sammanträdet avslutades kl. 15.30.)

David Matongo och
Louis Michel

Medordförande

Mohamed Ibn Chambas och
Luis Marco Aguiriano Nalda

Medgeneralsekreterare

BILAGA I

ALFABETISK FÖRTECKNING ÖVER DEN GEMENSAMMA PARLAMENTARISKA FÖRSAMLINGENS LEDAMÖTER

Ledamöter från AVS-länderna

MATONGO (ZAMBIA), medordförande
BOTSWANA (vice ordf.)
BURUNDI (vice ordf.)
KAMERUN (vice ordf.)
KONGO, Republiken (vice ordf.)
COOKÖARNA (vice ordf.)
GUYANA (vice ordf.)
JAMAICA (vice ordf.)
LESOTHO (vice ordf.)
LIBERIA (vice ordf.)
MALI (vice ordf.)
TANZANIA (vice ordf.)
TUVALU (vice ordf.)
ANGOLA
ANTIGUA OCH BARBUDA
BAHAMAS
BARBADOS
BELIZE
BENIN
BURKINA FASO
KAP VERDE
CENTRALAFRIKANSKA REPUBLIKEN
TCHAD
KOMORERNA
KONGO (Demokratiska republiken)
ELFENBENSKUSTEN
DJIBOUTI
DOMINICA
DOMINIKANSKA REPUBLIKEN
EKVATORIALGUINEA
ERITREA
ETIOPIEN
FIJI
GABON
GAMBIA
GHANA
GRENADA
GUINEA
GUINEA-BISSAU
HAITI
KENYA
KIRIBATI
MADAGASKAR
MALAWI
MARSHALLÖARNA (Republiken)
MAURETANIEN
MAURITIUS
MIKRONESIEN (Federationen)
MOÇAMBIQUE

Ledamöter från Europaparlamentet

MICHEL, medordförande
ARIF (vice ordf.)
ŠŤASTNÝ (vice ordf.)
HOARAU (VP)
KLASS (VP)
NICHOLSON (VP)
McAVAN (VP)
RONZULLI (VP)
GOERENS (VP)
SCOTTA' (VP)
ROITHOVÁ (VP)
OUZKÝ (VP)
RIVASI (VP)
ALFONSI
ALVES
BAUER
BEARDER
BOVÉ
BULLMANN
CALLANAN
CARVALHO
CASA
CASINI
CASPARY
CASTEX
CHRISTENSEN
COELHO
DE KEYSER
DELVAUX
DE MITA
DE SARNEZ
DURANT
ENGEL
ESTARÀS FERRAGUT
FERREIRA, Elisa
FERREIRA, João
FORD
GAHLER
GRIESBECK
GUERRERO SALOM
HALL
HÄNDEL
HANNAN
HAUG
JADOT
JENSEN
JOLY
KACZMAREK
KORHOLA

NAMIBIA
NAURU (Republiken)
NIGER
NIGERIA
NIUE
PALAU
PAPUA NYA GUINEA
RWANDA
SAINT KITTS OCH NEVIS
SAINT LUCIA
SAINT VINCENT OCH GRENADINERNA
SAMOA
SÃO TOMÉ OCH PRÍNCIPE
SENEGAL
SEYCHELLERNA
SIERRA LEONE
SALOMONÖARNA
SOMALIA
SYDAFRIKA
SUDAN
SURINAM
SWAZILAND
ÖSTTIMOR
TOGO
TONGA
TRINIDAD OCH TOBAGO
UGANDA
VANUATU
ZIMBABWE

KUHN
LEGUTKO
LE PEN
LÓPEZ AGUILAR
McMILLAN-SCOTT
MANDERS
MARTIN
MARTÍNEZ MARTÍNEZ
MATO ADROVER
MAYER
MITCHELL
MOREIRA
NEDELICHEVA
NEUSER
ROSSI
SCHLYTER
SCHMIDT
SCHNELLHARDT
SCICLUNA
SCOTTÀ
SENYSZYN
STRIFFLER
STURDY
TIROLIEN
TOIA
VLASÁK
WIELAND
ZANICCHI
ZIMMER

UTSKOTTET FÖR POLITISKA FRÅGOR

Ledamöter från AVS-länderna

JEAN MARIE, SAINT LUCIA, medordförande
TAMAPUA (SAMOA), vice ordf.
BENIN, vice ordf.

ANTIGUA OCH BARBUDA
CENTRALAFRIKANSKA REPUBLIKEN
IBOVI (KONGO, Republiken)
GBAOU (ELFENBENSKUSTEN)
ABDI SAID (DJIBOUTI)
DABA (ETIOPIEN)
KUBUABOLA (FIJI)
ROGOMBE (GABON)
PEREIRA (GUINEA-BISSAU)
RAMOTAR (GUYANA)
HAITI
LEBAJOA (LESOTHO)
KOLLIE (LIBERIA)
SERAMILA (MADAGASKAR)
MALI
VAN DER WALT (NAMIBIA)
NAURU
NIUE
PAPUA NYA GUINEA

Ledamöter från Europaparlamentet

CASA, medordförande
KORHOLA, vice ordf.
CASTEX, vice ordf.

ALFONSI
CALLANAN
CASINI
DE KEYSER
DURANT
FERREIRA, Elisa
GAHLER
GRIESBECK
HANNAN
HÄNDEL
KACZMAREK
LE PEN
MANDERS
MARTÍNEZ MARTÍNEZ
MOREIRA
NEDELICHEVA
NICHOLSON
ROITHOVÁ
SCOTTÀ

MUSA (SUDAN)
PARMESSAR (SURINAM)
KLASSOU (TOGO)
HLONGWANE (ZIMBABWE)

SCHMIDT
SPERONI
STRIFFLER
WIELAND

UTSKOTTET FÖR EKONOMISK UTVECKLING, FINANSER OCH HANDEL

Ledamöter från AVS-länderna

KUTEKALA KAAWA (KONGO,
Demokratiska republiken), medordförande
MUGAMBE (UGANDA), vice ordf.
BUNDU (SIERRA LEONE), vice ordf.

CARVALHO (ANGOLA)
BAHAMAS
BELIZE
COOKÖARNA
EKVATORIALGUINEA
NAIB (ERITREA)
BANDUA (GHANA)
MAIR (JAMAICA)
APIRA (MALAWI)
OULD GUELAYE (MAURETANIEN)
DEERPALSING (MAURITIUS)
NIGERIA
PALAU
POLISI (RWANDA)
SAINT KITTS OCH NEVIS
SLATER (SAINT VINCENT OCH GRENADINERNA)
SÃO TOMÉ OCH PRÍNCIPE
SALL (SENEGAL)
WILLIAM (SEYCHELLERNA)
HAJAIG (SYDAFRIKA)
VAIPULU (TONGA)
ITALELI (TUVALU)
SIKOFA (ZAMBIA)

Ledamöter från Europaparlamentet

CARVALHO, medordförande
LEGUTKO, vice ordf.
ALVES, vice ordf.

ARIF
BOVÉ
BULLMANN
CASPARY
ENGEL
FORD
GOERENS
GUERRERO SALOM
HOARAU
JENSEN
KUHN
MARTIN
MATO ADROVER
MAYER
McMILLAN-SCOTT
MICHEL
MITCHELL
SCHLYTER
ŠTASTNÝ
SCICLUNA
STURDY
TIROLIEN
ZANICCHI

UTSKOTTET FÖR SOCIALA FRÅGOR OCH MILJÖ

Ledamöter från AVS-länderna

SITHOLE (MOÇAMBIQUE), medordförande
KOMBO (KENYA), vice ordf.
NOEL (GRENADA), vice ordf.

THOMSON (BARBADOS)
GABORONE (BOTSWANA)
SANOU (BURKINA FASO)
BURUNDI
HAMATOUKOUR (KAMERUN)
KAP VERDE
TCHAD
KOMORERNA
DOMINICA
DOMINIKANSKA REPUBLIKEN

Ledamöter från Europaparlamentet

RIVASI, medordförande
BAUER, vice ordf.
NEDELICHEVA, vice ordf.

BEARDER
CHRISTENSEN
COELHO
DELVAUX
DE SARNEZ
ESTARÀS FERRAGUT
FERREIRA, João
HALL
HAUG
JADOT

BALDEH (GAMBIA)
GUINEA-BISSAU
KIRIBATI
MARSHALLÖARNA
MIKRONESIEN (Federationen)
NIGER
TOZAKA (SALOMONÖARNA)
SOMALIA
SWAZILAND
NDUGAI (TANZANIA)
ÖSTTIMOR
KHAN (TRINIDAD OCH TOBAGO)
VANUATU

JOLY
KLASS
LÓPEZ AGUILAR
McAVAN
NEUSER
OUZKÝ
RONZULLI
ROSSI
SCHNELLHARDT
SENYSZYN
TOIA
VLASÁK
ZIMMER

BILAGA II

NÄRVAROLISTA FÖR DEN TJUGOFÖRSTA SESSIONEN DEN 16–18 MAJ I BUDAPEST (Ungern)

MATONGO (Zambia), medordförande	MICHEL, medordförande
DE FONTES PEREIRA (Angola)	ALFONSI
THOMSON (Barbados)	AYLWARD (för GRIESBECK)
DAYORI (Benin)	BAUER
GABORONE (Botswana) (vice ordf.)	BEARDER
KABORE (Burkina Faso)	CARVALHO
KARERWA (Burundi) (vice ordf.)	CASA ⁽¹⁾
HAMATOUKOUR (Kamerun) (vice ordf.)	CASTEX
MALLOUM (Tchad)	CHRISTENSEN
MBUKU LAKA (Kongo, Demokratiska republiken)	DAVID (för DE MITA) ^(2, 3)
BOUNKOULOU (Kongo, Republiken) (vice ordf.)	ENGEL
GBAOU (Elfenbenskusten)	ESTARÀS FERRAGUT
SOUBANEH ATTEYE (Djibouti)	FISAS AYOXELA (för DELVAUX)
JIMÉNEZ (Dominikanska republiken)	GAHLER
SERICHE DOUGAN (Ekvatorialguinea)	GUERRERO SALOM
NAIB (Eritrea)	GURMAI (för DE KEYSER)
DABA (Etiopien)	HALL
KUBUABOLA (Fiji) (*)	HANKISS (för WIELAND) ^(2,3)
ROGOMBE (Gabon)	HAUG
BALDEH (Gambia)	HOARAU (vice ordf.)
BANDUA (Ghana)	KACZMAREK
NOEL (Grenada)	KLASS (vice ordf.)
PEREIRA (Guinea-Bissau)	KORHOLA
RAMOTAR (Guyana) (vice ordf.)	LEINEN (för LÓPEZ AGUILAR)
MAIR (Jamaica) (vice ordf.)	McAVAN (VP) (vice ordf.)
KOMBO (Kenya)	MARTIN
LEBAJOA (Lesotho) (vice ordf.)	MARTÍNEZ MARTÍNEZ ^(1, 2)
KOLLIE (Liberia) (vice ordf.)	MAYER
AIPIRA (Malawi)	MITCHELL
ASSARID IMBARCAOUANE (Mali) (vice ordf.)	MORGANTI (för SPERONI)
OULD GUELAYE (Mauretanien)	NEDELICHEVA
DEERPALSING (Mauritius)	NEUSER
SITHOLE (Moçambique)	NICHOLSON (vice ordf.) ^(2, 3)
VAN DER WALT (Namibia)	PONGA (för CASPARY) ^(1, 3)
TAMBUWAL (Nigeria) (*)	RONZULLI (vice ordf.) ⁽³⁾
DEKENA (Papua Nya Guinea)	ROSSI
POLISI (Rwanda) (vice ordf.)	SCHMIDT
JEAN-MARIE (Saint Lucia)	SCHNELLHARDT
SLATER (Saint Vincent och Grenadinerna)	SCOTTÀ
TAMAPUA (Samoa)	ŠŤASTNÝ (vice ordf.)
SALL (Senegal)	STRIFFLER
WILLIAM (Seychellerna)	STURDY
BUNDU (Sierra Leone)	TIROLIEN
TOZAKA (Salomonöarna)	WIELAND ⁽¹⁾
HAJAIG (Sydafrika)	ZÁBORSKA (för CASINI)
MUSA (Sudan)	ZIMMER
PARMESSAR (Surinam)	
HLOPHE (Swaziland) (*)	
NDUGAI (Tanzania) (vice ordf.)	
SANTOS (Östtimor)	
KLASSOU (Togo)	
VAIPULU (Tonga)	

KHAN (Trinidad och Tobago)
ITALELI (Tuvalu) (vice ordf.)
MUGAMBE (Uganda)
TOSUL (Vanuatu)
HLONGWANE (Zimbabwe)

OBSERVATÖRER:

KUBA
REGUEIFEROS LINARES

MADAGASKAR
SERAMILA

NIGER
ABARRY (*)

(*) Landet företräddes av en person som inte är parlamentsledamot.

(¹) Närvarande den 16 maj 2011

(²) Närvarande den 17 maj 2011

(³) Närvarande den 18 maj 2011

INBJUDNA:

SYDSUDAN
ARIKO
MUORWEL
DAR BOTH
AWERIAL
LOGONGA
IGGA
OKECH
YOKWE

Övriga:

ANGOLA
DOS SANTOS
SIMBRÃO da CARVALHO
TINGAO PEDRO
ULIPAMUE
VAHEKINI

BURUNDI
MWIDOGO
NDIKUMAKO
RWANKINEZA
SINDAYIGAYA

KONGO
(Demokratiska republiken)
EZATY
KAMBAYI
KUTEKALA KAAWA
LOMBEYA
LUTUNDULU APALA
MABAYA GIZI AMINE
MATADI NENGA GAMANDA
NKONGO BUDINA NZAU

BOTSWANA
MANGOLE

KAMERUN
AWUDU MBAYA
DAOUDA
KOMBO GBERI
OWONA KONO
KONGO (Republiken)
BETE-SIBA
IBARA
IBOVI
MENGA
MOUANGA NKEOUA
PASSI

BURKINA FASO
OUEDRAOGO
OUOBA NABA
SANOU

TCHAD
DJIMAI
MALLOUM

ELFENBENSKUSTEN
ZINSOU

DJIBOUTI
OMAR ABDI SAID

FIJI
VOCEA

GRENADA
FLETCHER

JAMAICA
GILBERT-ROBERTS

LIBERIA
BARCLAY
DUNAH

MAURETANIEN
ABDELLA
BILAL
GUELADIO
OULD HAMOUD
OULD ZAMEL

NAMIBIA
NAHOLO

SAMOA
CHAN TUNG

SALOMONÖARNA
MA'AHANUA

ERITREA
TEKLE

GABON
KOUMBA SOUVI
MANGOUALA
M'BA
MELIGUE MENGWA

GUINEA-BISSAU
CORREIA
DA COSTA
EMBALO
FERANADES

KENYA
AFFEY
KEMBI-GITTURA
LABOSO

MALAWI
BANDA
CITEYEYE
MWALWANDA
NDISALE
NKHATA GAMBATULA

MAURITIUS
GUNESSEE

NIGERIA
ABDUL'AZIZ
ABDULLAHI
AHMED
AKWASHIKI
BARRAYA
SADA SOLI
SENEGAL
SOW

SYDAFRIKA
MANAMELA
MULDER
SOOKLAL

ETIOPIEN
TADESSE
TOGA
YILALA
GHANA
ANTWI
YIADOM

GUYANA
GOMES

LESOTHO
TIHELI

MALI
BA
CISSE
HAIDARA CISSE
SYLLA

MOÇAMBIQUE
LUCAS
MALENDZA
MANUEL

PAPUA NYA GUINEA
TABERENG

SIERRA LEONE
JUMU
KAMARA
KARGBO
TORTO
SUDAN
ABDEL MAGID AMIR
ABEL HALIM
HASSAN
OMER
OSMAN

SURINAM
ABDOEL
AJAISO
RATHIPAL
SOMOHARDJO
TOGO
GBONE

UGANDA
DOMBO
KATENTA-APULI
KIIZA
ZIMBABWE
MLOTSHWA
MNKANDHLA
MUCHADA

SWAZILAND
NHLEKO

TONGA
KIOA

VANUATU
JOY

TANZANIA
MWANJELWA

TUVALU
LEUELU

ZAMBIA
SIKOTA

AVS-RÅDET

USMAN, minister för nationell planering och vice ordförande i den nationella planeringskommissionen för den federala regeringen (Nigeria), ordförande för AVS-rådet

EUROPEISKA UNIONENS RÅD

MARTONYI, utrikesminister (Ungern), ordförande för Europeiska unionens råd

AU

IGUEH OFLEH

AVS-AMBASSADÖRSKOMMITTÉN

BARAYA

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

PIEBALGS, kommissionsledamot med ansvar för utveckling

PLEWA

Europeiska utrikestjänsten

MATTHIESSEN

EESK

ANTHONY
CHIBONGA
KING

CTA

BOTO

AVS-SEKRETARIATET

CHAMBAS, medgeneralsekreterare

EU-SEKRETARIATET

AGUIRIANO NALDA, medgeneralsekreterare

BILAGA III

BILAGA TILL SAMMANTRÄDET MÅNDAGEN DEN 16 MAJ 2011

Ackreditering av icke-parlamentariska ledamöter

1. Fiji

Ratu Inoke Kubuabola
Minister för utrikes affärer och internationellt samarbete
Republiken Fiji
Delegationsordförande

2. Niger

Abdou A Barry
Ambassadör för Republiken Niger
Nigers ambassad
Bryssel
Delegationsordförande

3. Nigeria

Usman Alhaji Baraya
Ambassadör för Förbundsrepubliken Nigeria
Nigerianska ambassaden
Bryssel
Delegationsordförande

4. Swaziland

Joel M. Nhleko
Ambassadör
Konungariket Swazilands ambassad
Bryssel
Delegationsordförande

Bilaga IV

ANTAGNA TEXTER

- Resolution om utmaningar för demokratin i framtiden och respekt för den konstitutionella ordningen i AVS- och EU-länderna (ACP-EU/100.919/11/fin.)
- Resolution om budgetstöd som en form av offentligt utvecklingsbistånd i AVS-länderna (ACP-EU/100.900/11/fin.)
- Resolution om vattenföroreningar (ACP-EU/100.915/11/fin.)
- Resolution om situationen i Elfenbenskusten (ACP-EU/100.957/11/fin.)
- Resolution om de demokratiska omvälvningarna i Nordafrika och Mellanöstern: konsekvenserna för AVS-länderna, Europa och världen i övrigt (ACP-EU/100.958/11/fin.)
- Förklaring om det fjärde högnivåmötet om biståndseffektivitet i Busan, Sydkorea, 2011
- Förklaring om samling för allmän tillgång till behandling inför 2011 års högnivåmöte om aids i juni
- Ändringsförslag till den gemensamma parlamentariska församlingens arbetsordning som lagts fram av presidiet i enlighet med artikel 34 i arbetsordningen

GEMENSAMMA PARLAMENTARISKA AVS–EU-FÖRSAMLINGEN

ACP-EU/100.919/11/fin.

RESOLUTION¹

om utmaningar för demokratin i framtiden och respekten för den konstitutionella ordningen i AVS- och EU-länder

Gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen utfärdar denna resolution

- vid sitt sammanträde i Budapest (Ungern) den 16–18 maj 2011,
- med beaktande av artikel 17.1 i arbetsordningen,
- med beaktande av den afrikanska stadgan om demokrati, val och samhällsstyrning, särskilt artiklarna 3.2, 3.10, 10, 14, 15, 18–21 och 23–26,
- med beaktande av Afrikanska unionens förklaring om principerna för demokratiska val i Afrika (2002),
- med beaktande av den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter av den 16 december 1966,
- med beaktande av AVS–EG-partnerskapsavtalet (Cotonouavtalet), särskilt artikel 9.1, artikel 9.2 andra stycket samt artiklarna 9.3, 20 d och 33 a,
- med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artiklarna 2, 10 (enligt vilken unionens sätt att fungera ska bygga på representativ demokrati), 11.4, 21.1 och 21.2,
- med beaktande av samarbetsavtalet från 1994 mellan SADC och EU,
- med beaktande av SADC-protokollet om samarbete när det gäller politik, försvar och säkerhet, särskilt artiklarna 4 och 5,
- med beaktande av Caricoms stadga av den 19 februari 1997 om det civila samhället, särskilt artikel VI,
- med beaktande av OAU/AU:s förklaring om principerna för val i Afrika-AHG/DECL.1 (XXXVIII) – och AU:s riktlinjer för Afrikanska unionens valövervakningsuppdrag – X/CL/35 (III) bilaga II,
- med beaktande av resolutionen om utmaningar för den demokratiska anpassningen av etniska, kulturella och religiösa skillnader i AVS-länderna och EU-medlemsstaterna (ACP-EU/100.460/09/fin.),

¹ Antagen av Gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen den 18 maj 2011 i Budapest (Ungern).

- med beaktande av resolutionen om val och valprocesser i AVS- och EU-länderna (ACP-EU/100.123/07/fin.),
- med beaktande av maktodelningsöverenskommelsen av den 15 september 2008 för Zimbabwe,
- med beaktande av rådets beslut nr 13283/10 om ändring och förlängning av tillämpningsperioden för beslut 2007/641/EG om avslutande av samrådet med Republiken Fijiöarna enligt artikel 96 i AVS–EG-partnerskapsavtalet och artikel 37 i förordningen om upprättande av ett finansieringsinstrument för utvecklingssamarbete,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för politiska frågor (ACP-EU/100.919/11/fin.), och av följande skäl:
 - A. Demokrati är inte detsamma som en hög ekonomisk utveckling. AVS-länderna och EU har gemensamma värderingar och principer när det gäller demokrati, god samhällsstyrning och mänskliga rättigheter, som utgör universella värderingar, och demokrati är ett gemensamt mål som står i centrum för samarbetet mellan EU och AVS-länderna.
 - B. Demokrati är ett politiskt system där makten utgår från folket.
 - C. Demokrati handlar inte endast om att uppfylla de teoretiska villkoren för frihet, utan även om att upprätta en fungerande ordning som ger alla medborgare rättvis tillgång till medel för att kunna förbättra sina försörjningsmöjligheter. EU bör ta till sig den ofta framförda kritiken att man vid bedömningen av situationen i tredjeländer ibland fokuserar alltför mycket på de teoretiska aspekterna av demokrati och glömmer bort att kontrollera hur pass genuint demokratiskt det samhälle som skapats faktiskt är.
 - D. Strävan efter ekonomisk och social stabilitet får inte innebära att de demokratiska principerna åsidosätts.
 - E. Fria och rättvisa val är väsentligt men otillräckligt för att skapa verklig demokrati eftersom demokrati är något man hela tiden måste fortsätta arbeta för och som förutsätter respekt för pluralism, majoritetsregeln, minoritetens rättigheter och rättsstatsprincipen samt ett rättsligt system där ingen grupp kan ändra konstitutionen till sin egen fördel.
 - F. De konstitutionella reglerna för maktväxling och de grundläggande rättigheterna får aldrig vara tvetydiga eller kunna bli föremål för godtyckliga tolkningar.
 - G. Regeringsbildning efter ett val innebär ofta betydande demokratiska utmaningar, särskilt när maktodelningsöverenskommelser föreligger.
 - H. EU- och AVS-länderna har ett starkt gemensamt intresse av att demokratin utvecklas kontinuerligt och att en väl fungerande konstitutionalism upprättas.
 - I. En utveckling i mänskligt, ekonomiskt och socialt hänseende gör att den parlamentariska demokratin kan fungera allt bättre.
 - J. Redlighet inom den offentliga verksamheten och förvaltningen av offentliga medel utgör själva kärnan i ett gott styrelseskick och i en rättsstat. Politiska makthavare måste kunna

ställas till svars, såväl politiskt som rättsligt, för användande av offentliga medel för privat bruk.

- K. Samma principer måste tillämpas på samma sätt överallt och inte i enlighet med nationella ”normer” eller regionala särdrag.

I. Demokratiska principer

1. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen betonar att en stabil demokrati bygger på universella rättigheter, alla medborgares likhet inför lagen och individens frihet. Församlingen påpekar att det är väsentligt att alla kulturer, religioner och etniska grupper i ett land respekteras.
2. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen erinrar om att ett demokratiskt system vilar på en konstitution och en rättsordning. Det är därför viktigt att principen om ett oberoende rättsväsende respekteras.
3. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen betonar att principen om en balanserad maktindelning (verkställande, lagstiftande och dömande makt) utgör en absolut förutsättning för ett demokratiskt system.
4. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen understryker att det är viktigt att folket regelbundet rådfrågas genom fria och rättvisa val och folkomröstningar som inte manipulerats och som föregås av omfattande informationskampanjer och debatter.
5. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen betonar hur viktigt det är att det finns många olika politiska partier och en klart definierad opposition.
6. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen betonar att EU- och AVS-länderna har gemensamma värderingar och mål när det gäller demokrati och god samhällsstyrning. Församlingen betonar dock att alla länder har sina egna kulturella och historiska särdrag och att dessa skillnader måste respekteras.
7. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen betonar att ett samhälle inte kan vara sant demokratiskt om det saknar oberoende, fria och pluralistiska medier.
8. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen uppmanar till vaksamhet när det gäller valsystemen i både EU- och AVS-medlemsstaterna. Församlingen varnar för sådana företeelser som partisk valkretsindelning, manipulerade röstlängder, partiska domare i författningsdomstolar och domstolar för tvistemål i valfrågor samt anpassning eller ändring av konstitutionen efter makthavarnas ambitioner.
9. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen betonar att demokratiska val och en representativ demokrati inte får ses som ett problem utan som en lösning, vilket förutsätter
 - att det är fråga om fria och rättvisa val,
 - att förloraren godtar resultatet och inte bestrider giltigheten, så länge som valet gått författningsmässigt till,

- att majoriteten respekterar minoriteterna, principen om maktdelning samt rättsväsendets oberoende ställning.

10. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen betonar att det finns ett starkt behov av att kunna hantera problem i människors vardag, som t.ex. fattigdom, bristande tillgång till hälso- och sjukvård samt korruption, eftersom dessa problem bidrar till inställningen att demokrati inte har förbättrat människors tillvaro.

II. Demokratiska institutioner

11. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen betonar betydelsen av en tydlig maktdelning och maktbalans.

12. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen rekommenderar att konstitutionen innehåller tydliga regler för hur makten ska delas samt fastställer den institutionella ramen för detta. Församlingen ställer sig tveksam till flexibla konstitutioner som riskerar att bli föremål för ofta förekommande ändringar.

13. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen understryker att parlamenten ska ha rollen som granskare av den verkställande makten.

14. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen hoppas att församlingen kommer att spela en framträdande roll som forum för utbyte av åsikter, erfarenheter och metoder när det gäller parlamentarism.

15. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen rekommenderar att institutioner och mekanismer inrättas för att förhindra förmögenhetskoncentration och korruption.

16. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen rekommenderar att det ska tas fram tydliga regler för den politiska maktväxlingen och varnar för lättändrade konstitutioner.

17. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen förordar konstitutionella grundläggande rättigheter så att varje tillåten inskränkning tydligt definieras och begränsas och får ske endast med hänvisning till allmännyttan.

18. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen erkänner att maktdelningsöverenskommelser kan vara till nytta vid allvarliga kriser, men att sådana åtgärder får vidtas endast i yttersta undantagsfall och för en kort tid. Församlingen betonar att maktdelning kan leda till brist på verklig och kritisk opposition, vilket är fallet i t.ex. Zimbabwe och Kenya, och understryker att maktdelning är något helt annat än en koalitionsregering.

19. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen varnar för att en uppdelning av makten inom ramen för en maktdelningsöverenskommelse aldrig fastställs på ett klart och tydligt sätt, vilket skapar ännu fler tvister och riskerar att leda till att det civila samhällets åsikter inte beaktas, eftersom det ofta rör sig om en överenskommelse bland den politiska eliten.

20. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen betonar att demokrati förutsätter att det finns en opposition med erkänd rättslig ställning samt strikta regler för ekonomiskt stöd till de politiska partierna.
21. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen erinrar om att stöd till valkampanjer via statliga medel måste regleras strikt.
22. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen betonar att varje valförrättning måste vara fri och rättvis och inte får ha manipulerats samt att valresultatet måste respekteras fullt ut. Ett inkorrekt genomfört val kan utnyttjas för olika politiska syften och utgör därför ett hot mot demokratin.

III. Utmaningar för demokratin

23. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen välkomnar att antalet demokratiska val på den afrikanska kontinenten ökar, men efterlyser fortsatt noggrann valövervakning, inte endast under eller före, utan framför allt efter valet. Församlingen erinrar om de oberoende nationella valnämndernas centrala roll och betonar att dessa ofta har otillräckliga resurser. Det är viktigt att valen övervakas av behöriga nationella såväl som internationella myndigheter.
24. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen rekommenderar att man för att främja demokratin bör se till att en medborgarskapskänsla växer fram inom samtliga politiska, ekonomiska och sociala sfärer. Detta kan ske med hjälp av en uppsättning specifika regler och ett högkvalitativt utbildningssystem.
25. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen betonar den positiva roll som armén har haft i Guinea och Niger för dessa länders övergång till demokrati. Det vore lämpligt om samtliga medlemmar av övergångsmyndigheterna avstod från att kandidera vid de val som hålls för att återinrätta demokratin.
26. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen fördömer det svaga engagemanget för demokratiska värden hos vissa makthavare i AVS-länderna. Detta tar sig ofta uttryck i att traditionella värden tillåts dominera helt.
27. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen beklagar djupt att det vid vissa tidigare val saknats observatörsgrupper från EU, t.ex. vid de senaste valen i Rwanda, och efterlyser ett ökat antal autonoma gemensamma AVS–EU-uppdrag där båda sidors omfattande och mångsidiga erfarenheter kan tas till vara. Ett samarbete mellan nationella företrädare för AVS- och EU-medlemsstaterna i samband med dessa uppdrag skulle ge ett betydande mervärde.
28. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen beklagar djupt det hot mot demokratin som korrruptionen utgör, även inom EU.
29. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen varnar för författningsreformer och ändringar av valbestämmelserna som vidtas strax före ett val, och betonar att sådana ändringar riskerar att påverka valresultaten.

30. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen välkomnar å andra sidan den allt starkare ställning som parlamenten fått i flera länder. Ett tydligt exempel på detta är det nigerianska parlamentets enastående motstånd 2006 mot förslaget att ändra konstitutionen så att presidenten skulle kunna väljas för en tredje mandatperiod. Församlingen förordar att regelbundna samråd hålls med de nationella parlamenten och att de åsikter som finns inom dessa parlament beaktas.
31. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen gläds åt presidentvalet i Niger i mars 2011, som hölls under fredliga förhållanden, och betonar att detta ska ses som en milstolpe på vägen mot demokrati. Församlingen gläds också åt den välorganiserade och fredliga folkomröstning om självständighet för Sydsudan som hölls i januari 2011 och som visade på de två ländernas vilja att på ett fredligt sätt lösa självständighetsfrågan.
32. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen fördömer Elfenbenskustens avgående president Laurent Gbagbos vägran att acceptera det valresultat som offentliggjorts av den oberoende valkommissionen och som bekräftats av FN.
33. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen stöder medborgarnas rätt att genom fredliga demonstrationer uttrycka sina krav på politisk förändring. Församlingen ger även sitt stöd för massdemonstrationer för ökad demokrati som genomförs av människor som lever i diktaturer, och fördömer oproportionerliga ingripanden av armén för att hindra sådana demonstrationer.

IV. Konkreta åtgärder

34. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen välkomnar de ökade befogenheter som Lissabonfördraget gett Europaparlamentet och som gör att parlamentet kan stärka den demokratiska dimensionen i sin verksamhet.
35. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen uppmanar alla medlemsstater att ratificera den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter och beklagar att samvetsfrihet och kulturella rättigheter inte garanteras fullt ut i flera AVS-länder. Församlingen vill uppmuntra medlemsstaterna och AVS-länderna att tillsammans diskutera dessa frågor.
36. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen stöder och erkänner vikten av det arbete som utförs av AU, Caricom, Comesa, den mellanstatliga utvecklingsmyndigheten (Igad) och Södra Afrikas utvecklingsgemenskap (SADC) och välkomnar initiativ som t.ex. Pianzea¹. Församlingen vill peka på behovet av konkreta åtgärder, däribland fortbildning för valobservatörer inom ramen för Igad och SADC.
37. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen framhåller att man med hjälp av utbildnings- och omskolningsinsatser måste stärka den interna kompetensen hos de aktörer som utsetts att arbeta inom de demokratiska institutioner och organ (t.ex. författningsdomstolar och oberoende nationella valnämnder) som är med och organiserar val. På så sätt kan de olika momenten i valprocessen effektiviseras så mycket det går och man kan undvika de problem som ofta leder till svåra eftervalskriser.

¹ Pacific Islands, Australia and New Zealand Electoral Administrators' Network.

38. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen vill se ökade utbildningsinsatser om demokratibegreppet i AVS- och EU-medlemsstaterna. Församlingen åtar sig att undersöka vilka möjliga initiativ som kan tas inom ramen för den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen.
39. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen uppmanar EU- och AVS-medlemsstaterna att utbyta exempel på bästa praxis när det gäller konstitutionella system, t.ex. genom att anordna ömsesidiga studiebesök på expertnivå.
40. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen föresätter sig att fortsätta övervaka den demokratiska utvecklingen och hänvisar återigen till hur viktigt det är att lämpliga åtgärder vidtas i enlighet med artikel 96 i Cotonouavtalet när en EU- eller AVS-medlemsstat inte uppfyller sina skyldigheter, så som Europeiska unionens råd nyligen gjorde i fråga om Madagaskar och Fiji.
41. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen uppdrar åt sina medordförande att översända denna resolution till ministerrådet AVS–EU, Europeiska kommissionen, Afrikanska unionens kommission och Panafrikanska parlamentet.

GEMENSAMMA PARLAMENTARISKA AVS–EU-FÖRSAMLINGEN

ACP-EU/100 900/11/fin.

RESOLUTION¹

om budgetstöd som ett sätt att tillhandahålla offentligt utvecklingsbistånd (ODA) till AVS-länder

Gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen utfärdar denna resolution

- vid sitt sammanträde i Budapest (Ungern) den 16–18 maj 2011,
- med beaktande av artikel 17.1 i arbetsordningen,
- med beaktande av det AVS–EU-partnerskapsavtal som undertecknades i Cotonou den 23 juni 2000 och som ändrades 2005 och 2010, i synnerhet artiklarna 1, 2, 9, 33 och 61,
- med beaktande av FN:s millennieförklaring av den 18 september 2000, där världssamfundet gemensamt fastställer millennieutvecklingsmålen för utveckling i syfte att utrota fattigdomen,
- med beaktande av den resolution som antogs av FN:s generalförsamling vid toppmötet om millennieutvecklingsmålen i New York den 20–22 september 2010, ”Keeping the promise: united to achieve the Millennium Development Goals”,
- med beaktande av Parisförklaringen om biståndseffektivitet av den 2 mars 2005 och handlingsprogrammet från Accra av den 4 september 2008,
- med beaktande av det europeiska samförståndet om utveckling,
- med beaktande av årsrapporten 2010 om Europeiska gemenskapens utvecklingspolitik och om genomförandet av det externa biståndet 2009,
- med beaktande av kommissionens grönbok av den 19 oktober 2010 om EU:s budgetstöd till tredjeland i framtiden,
- med beaktande av revisionsrättens årsrapport om den verksamhet som finansieras genom åttonde, nionde och tionde Europeiska utvecklingsfonden, offentliggjord den 9 november 2010²,

¹ Antagen av Gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen den 18 maj 2011 i Budapest (Ungern).

² EUT C 303, 9.11.2010, s. 243.

- med beaktande av Europeiska revisionsrättens särskilda rapport nr 11/2010, ”Kommissionens förvaltning av allmänt budgetstöd i AVS-länder och länder i Latinamerika och Asien”,
- med beaktande av undersökningen av den 15 juli 2010 från utredningsavdelningen vid Europaparlamentets generaldirektorat för EU-extern politik med titeln ”Monitoring budget support in developing countries: A comparative analysis of the national control mechanisms over budget support in developing countries”,
- med beaktande av sin resolution om biståndseffektivitet och definition av offentligt utvecklingsbistånd, antagen i Port Moresby den 28 november 2008¹,
- med beaktande av rapporten från utskottet för ekonomisk utveckling, finanser och handel (ACP-EU/100.900/11/fin.), och av följande skäl:
 - A. Utvecklingsfinansieringssamarbetet mellan AVS och EU är ett partnerskap som utgår från AVS-ländernas utvecklingsstrategier och från ömsesidiga rättigheter och skyldigheter för att säkerställa effektivt och samordnat bistånd.
 - B. Såväl givare som partnerländer önskar att bemöta nya frågeställningar om biståndseffektivitet allteftersom de dyker upp, och på så sätt säkerställa att det offentliga utvecklingsbiståndet helt och fullt omvandlas till insatser som får en positiv effekt för människors liv genom att utrota fattigdom och främja fred och välbefinnande.
 - C. Budgetstöd har blivit en allt viktigare biståndsmetod, och Europeiska kommissionen strävar efter att öka budgetstödet andel av det totala programmeringsbara anslaget från 25 procent via den nionde Europeiska utvecklingsfonden till nära 50 procent via den tionde Europeiska utvecklingsfonden.
 - D. Budgetstödet har bidragit till att höja budgetåtagandet och öka utbetalningarna av EUF-medel i många AVS-länder.
 - E. År 2009 uppgick budgetstödet till 28 procent (2,32 miljarder euro) av alla åtaganden från EU-budgeten och Europeiska utvecklingsfonden, varav det generella budgetstödet uppgick till 860 miljoner euro, motsvarande 35 procent av alla nya budgetstödåtgärder (alla mottagare var AVS-länder), medan det sektoriella budgetstödet motsvarade 33 procent av nya budgetstödåtaganden för AVS-länderna. Summan och inriktningen på det budgetstöd som EU-medlemsstater tillhandahåller bilateralt skiftar avsevärt.
 - F. Målet med budgetstöd är att förbättra den politiska dialogen mellan givare och mottagare eftersom det tillhandahålls inom ramen för ett partnerskap där givare och mottagare tillsammans fastställer prioriteringar och genomför utvärderingar som syftar till att anpassa givarnas bidrag till mottagarlandets behov och preferenser och till målet att främja fattigdomsminskande eller sektorsspecifika strategier som landet själv ansvarar för.
 - G. I enlighet med principen om egenansvar utgår budgetstödet från landspecifika system (i stället för att kopiera strukturer och institutioner i partnerlandet), vilket skapar större

¹ EUT C 61, 16.03.2009, s. 26.

förutsägbarhet, leder till mindre fragmentering av biståndsverksamheten och minskar såväl byråkratiska kostnader som transaktionskostnader för både givar- och partnerländer.

- H. Det behövs ett närmare samarbete givarna emellan, och budgetstöd ger utrymme för en bättre harmonisering av givarnas insatser.
 - I. Budgetstöd betraktas som politiskt känsligt, men det är en stödform som inte bör överbelastas med politiska anspråk.
 - J. Budgetstöd bör inte tillhandahållas där det bevisligen förekommer korruption.
 - K. Budgetstöd kan bidra till att utveckla institutionell kapacitet och förbättra inhemska intressenters redovisningsskyldighet och kontroll. Dess framgång beror dock på regeringens förmåga att planera, genomföra och redogöra för sina offentliga utgifter. Inhemskt drivna krav på redovisningsskyldighet är avgörande för god förvaltning.
 - L. Det civila samhället måste i tillräcklig grad involveras i dialogen om budgetstöd, i genomförandet av budgetstödsprogrammen och i bedömningen av hur budgetmedlen ska användas. Parlamenten måste också fullfölja sitt kontroll- och utvärderingsuppdrag såväl på förhand som i efterhand. Revisionsorgan har en viktig roll att spela i övervakningen och granskningen av budgetstödet.
1. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen betonar att budgetstöd, som en form av finansiellt utvecklingsbistånd, bör inriktas på att minska fattigdomen och nå millennieutvecklingsmålen genom att öka de offentliga utgifterna på ett hållbart sätt, och att det kan fungera effektivt endast om båda parter bär sin del av ansvaret i ett verkligt partnerskap.
 2. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen uppmanar givare att påskynda anpassningen av sina biståndsprogram till landspecifika system till de utlovade 50 procenten under beaktande av kraven för stödberättigande. Församlingen uppmanar Europeiska kommissionen och berörda AVS-länder att sträva efter att ingå avtal som är i linje med millennieutvecklingsmålen.
 3. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen uppmanar kommissionen att använda budgetstöd som sin viktigaste biståndsmetod, förutsatt att villkoren i artikel 61.2 i Cotonouavtalet är uppfyllda, och att uppmantra ett kollektivt EU-mål för budgetstöd.
 4. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen uppmanar kommissionen att genomföra och ge givare och mottagare tillgång till landspecifika bedömningar av de potentiella riskerna och fördelarna med budgetstöd, och därmed ge dem möjlighet att träffa val beträffande budgetstödet räckvidd, omfattning, utformning och roll i ett givet partnerland. Församlingen konstaterar i detta sammanhang att stora mängder budgetstöd skulle kunna skapa problem om makroekonomisk stabilitet och grundläggande budgetdisciplin inte har säkerställts.
 5. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen uppmanar EU att införa budgetstöd successivt allteftersom partnerländernas kapacitet förbättras.

6. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen uppmanar EU att utveckla och förvalta budgetstödet på ett sätt som kompletterar andra biståndsmetoder och som även gynnar en ömsesidig tillnärmning och samordning av de generella och sektoriella budgetstödsinstrumenten.
7. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen uppmanar givare att öka samordningen, göra biståndet mer förutsägbart och förenkla förfarandena. Församlingen understryker att givare av budgetstöd bör vara inställda på att en konsekvent politik på utvecklingsområdet kommer att kräva ett långvarigt engagemang med partnerländerna.
8. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen uppmanar kommissionen att hålla fast vid sin dynamiska hållning i fråga om kriterierna för stödberättigande. Församlingen anser att resultatindikatorer bör fastställas tillsammans med AVS-länderna utifrån en djupgående dialog och med utgångspunkt i de resultat som uppnås när det gäller att bekämpa fattigdom och förverkliga millennieutvecklingsmålen samt när det gäller andra prioriterade områden som givar- och mottagarländerna gemensamt har kommit överens om.
9. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen betonar att budgetstödet inte bör kopplas till politiska villkor, och att den politiska dialogen bör ske inom ramen för det övergripande samarbetet och partnerskapet och inte med inriktning endast på enskilda instrumentet för bistånd som budgetstöd. Samtidigt betonar församlingen att en politisk dialog på hög nivå är viktigt för att budgetstödet ska kunna utnyttjas på ett effektivt sätt.
10. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen uppmanar EU att i den politiska dialogen konsekvent föra fram frågan om parlamentarisk tillsyn över budgetstödet. Församlingen erinrar om att införandet av budgetposter för bistånd är ett viktigt led i arbetet med att förbättra den parlamentariska granskningen av bistånd. Församlingen uppmanar mottagarländernas regeringar att ge sina respektive parlament den information som de behöver för att kunna ställa regeringen till svars, och uppmanar ledamöterna i dessa parlament att utöva sina befintliga befogenheter.
11. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen uppmanar partnerländerna att utforma budgetstödet på grundval av sunda nationella planer för fattigdomsminskning och mottagarländerna att använda medlen för att förbättra den allmänna tillgången till offentliga bastjänster liksom dessa tjänsters kapacitet att minska fattigdomstalet.
12. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen efterlyser kapacitetsuppbyggnad i samtliga ministerier för att se till att fattiga människor får större inflytande över sina egna liv och att strategiska utgifter för främst sjuk- och hälsovård, utbildning, sysselsättning och infrastruktur används på ett mer effektivt sätt.
13. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen uppmanar EU att tillämpa jämställdhetsperspektivet genom att använda könsuppdelade indikatorer, samt uppmanar partnerländerna att införa jämställdhetsperspektivet i sina budgetprocesser och att främja dialoger med kvinnoorganisationer.

14. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen betonar att budgetstöd inte bör kopplas till strävan att uppnå ekonomiska villkor som kan hindra AVS-ländernas utveckling.
15. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen erinrar om att en systematisk strävan att stärka de offentliga finanserna är en viktig del av en brett upplagd strategi för att bekämpa korruption, vilket förutsätter regelbundna kontroller.
16. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen uppmanar både givarnas och partnerländernas regeringar att inrikta sig på att skapa full budgetinsyn och ansvarsskyldighet eftersom sådana faktorer är en förutsättning för god ekonomisk och politisk styrning. Parlamentens kompetensutveckling och det konsekventa arbetet för lokala myndigheter, icke-statliga aktörer och revisionsinstanser behöver ökas för att stärka den inhemska ansvarsskyldigheten, systemen för offentlig ekonomisk förvaltning samt övervakningsmekanismerna.
17. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen uppmanar givare och partnerländer att tillsammans med budgetstödet vidta åtgärder för att stärka förvaltningen av offentliga medel och revisionskapaciteten, samt att öka kapacitetsuppbyggnaden i de nationella parlamenten och stödja icke-statliga aktörer. Församlingen uppmanar AVS-länderna och kommissionen att i samband med halvtidsöversynen av AVS-gruppens inre samarbete och de regionala vägledande programmen under den tionde Europeiska utvecklingsfonden stödja ett internt samarbetsprogram för att stödja kapacitetsuppbyggnad i berörda AVS-länder genom ett program för ömsesidigt lärande och stöd för att förbättra den förvaltning av offentliga medel som krävs för fortsatta snabba och ambitiösa reformer.
18. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen betonar att mer information om budgetstöd i partnerländerna kommer att leda till ökad öppenhet och ansvarsskyldighet och bidra till ett mer effektivt utnyttjande av detta instrument. Det behövs en systematisk bedömning av utvärderingarna för att fastställa eventuella brister och därmed förbättra genomförandet.
19. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen rekommenderar partnerländerna att i möjligaste mån samordna utvärderingskriterierna för budgetstödet i syfte att förbättra såväl övervakningen som utvärderingen av denna biståndsmetod.
20. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen uppmanar kommissionen, Europeiska unionens råd och EU-medlemsstaterna att anslå tillräckliga medel till den elfte Europeiska utvecklingsfonden, som bygger på medlen i den tionde fonden och som överensstämmer med deras åtagande om att anslå 0,7 procent av sin BNI till offentligt utvecklingsbistånd senast 2015 och beakta behovet av finansiering av nya åtaganden som gjordes i den nyligen avslutade andra översynen av Cotonouavtalet.
21. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen uppdrar åt medordförandena att översända denna resolution till ministerrådet AVS–EU, Europeiska kommissionen, Europaparlamentet samt AVS-ländernas och EU-medlemsstaternas nationella och regionala parlament.

GEMENSAMMA PARLAMENTARISKA AVS–EU-FÖRSAMLINGEN

ACP-EU/100 915/11/fin.

RESOLUTION¹

om vattenförorening

Gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen utfärdar denna resolution

- vid sitt sammanträde i Budapest (Ungern) den 16–18 maj 2011,
- med beaktande av artikel 17.1 i arbetsordningen,
- med beaktande av FN:s generalförsamlings resolution 64/292, ”The human right to water and sanitation”,
- med beaktande av FN:s generalförsamlings resolution 15/9, ”Human rights and access to safe drinking water and sanitation”,
- med beaktande av FN:s millennieförklaring av den 8 september 2000, där världssamfundet gemensamt fastställer millenniemålen för utveckling i syfte att utrota fattigdomen, särskilt mål 7,
- med beaktande av FN:s generalsekreterares rapport från juli 2009 om genomförandet av millennieförklaringen,
- med beaktande av rapporten från FN:s utvecklingsprogram (UNDP) med titeln ”Beyond the Midpoint: Achieving the Millennium Development Goals”, som offentliggjordes i januari 2010,
- med beaktande av rapporten från FN:s utvecklingsprogram (UNDP), FN:s befolkningsfond (UNFPA), FN:s barnfond (Unicef) och Världslivsmedelsprogrammet (WFP) med titeln ”Stocktaking on the Millennium Development Goals”, som offentliggjordes i januari 2010,
- med beaktande av 2006 års rapport från FN:s utvecklingsprogram (UNDP), med titeln ”Beyond scarcity: power, poverty and the global water crisis”,
- med beaktande av årsrapporten för 2010 med titeln ”UN-Water global annual assessment of sanitation and drinking water (Glaas)”,
- med beaktande av Unicefs rapport med titeln ”Progress for children – achieving the MDGs with equity”, som offentliggjordes i september 2010,

¹ Antagen av Gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen den 18 maj 2011 i Budapest (Ungern).

- med beaktande av EU:s handlingsplan med tolv punkter för att stödja millennieutvecklingsmålen, som Europeiska kommissionen utfärdade den 21 april 2010,
- med beaktande av FN:s generalförsamlings högnivåmöte om millennieutvecklingsmålen i New York den 20–22 september 2010,
- med beaktande av G8-ländernas handlingsplan för vatten, som antogs i Evian 2003, och senare rapporter om den handlingsplanen,
- med beaktande av de utvärderingsrapporter från den mellanstatliga panelen för klimatförändringar (IPCC) som offentliggjordes 1990, 1995, 2001 och 2007,
- med beaktande av den resolution om vatten i utvecklingsländerna som den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen antog den 23 november 2006 i Bridgetown (Barbados),
- med beaktande av betänkandet från utskottet för sociala frågor och miljö (ACP-EU/100.915/11/fin.), och av följande skäl:
 - A. FN:s generalförsamling och FN:s råd för mänskliga rättigheter har erkänt att tillgång till säkert dricksvatten och sanitär utrustning är en grundläggande rättighet.
 - B. Vatten är en oumbärlig resurs för liv och hälsa och en kollektiv nytta, inte bara en råvara. Tillgången till vatten är en grundläggande rättighet, men det är samhället och individerna som ansvarar för att förvalta vattnet på ett hållbart sätt.
 - C. I det sjunde millennieutvecklingsmålet ingår det särskilda målet att senast 2015 halvera antalet människor som saknar varaktig tillgång till säkert dricksvatten och grundläggande sanitetsutrustning. Av det nuvarande läget att döma kommer länderna söder om Sahara inte att uppnå detta millennieutvecklingsmål, trots alla framsteg som har gjorts. Tillgången på dricksvatten och sanitär utrustning fortsätter att vara ett problem, särskilt utanför städerna.
 - D. Enligt de senaste FN-siffrorna har nästan 900 miljoner människor i världen i dag inte tillgång till säkert dricksvatten, 2,6 miljarder människor har inte tillgång till grundläggande sanitära förhållanden och förorenat vatten är den näst vanligaste orsaken till barnadödlighet i världen.
 - E. Uppnåendet av det sjunde millennieutvecklingsmålet skulle skapa 322 miljoner extra arbetsdagar och skulle göra det möjligt att spara 7 miljarder US-dollar per år inom hälso- och sjukvårdssektorn. Dessutom ger varje dollar som investeras i sanitär utrustning och säkert dricksvatten en avkastning i form av ekonomisk utveckling på mellan 3 och 34 US-dollar.
 - F. Kvinnor och flickor som ansvarar för att hämta vatten och vårda sjuka är de första som drabbas av bristen på säkert dricksvatten, och tillgången till säkert dricksvatten är också viktig för mödravården. Dessutom har de sträckor som behöver tillryggaläggas för att man ska få tillgång till rent vatten samt avsaknaden av sanitär utrustning i skolor en negativ inverkan på tillgången till utbildning, särskilt för flickor.

- G. EU:s medlemsstater hör till de främsta givarländerna inom vattensektorn och kan utnyttja sin stora erfarenhet av internationellt utvecklingssamarbete och vattenförvaltning.
- H. EU:s initiativ ”Vatten för liv”, som lanserades vid världstoppmötet om hållbar utveckling (Johannesburg, september 2002), utformades som en integrerad strategi för vattenförvaltning för att uppnå millennieutvecklingsmålen och hållbara utvecklingsmål för dricksvatten och sanitet.
- I. Av det obehandlade industriavfallet i utvecklingsländerna släpps 70 procent ut i vattendragen och förorenar vattentäkterna.
- J. På grund av vattendragens längd och de berörda vattensystemen är vattenförorening ett gränsöverskridande problem som kräver gemensamma insatser.
- K. År 2002 antog EU ramdirektivet om vatten för att rationalisera sin strategi för vattenfrågor och införa en allmän skyldighet att skydda miljön samt miniminormer för alla ytvatten.
- L. Klimatförändringarna påverkar tillgången till säkert vatten och sanitära förhållanden. I 2007 års rapport från IPCC, den mellanstatliga panelen för klimatförändringar, drog IPCC slutsatsen att klimatförändringarna kan komma att växa till dramatiska proportioner 2050.
1. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen anser – eftersom vatten är en så livsnödvändig resurs – att tillgång till rent vatten är en grundläggande mänsklig rättighet som bör garanteras, särskilt för matlagning och hygien, och tillgång till vatten är också viktigt för produktionen. Församlingen anser att tillgång till vatten bör användas som en indikator på mänsklig utveckling.
 2. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen påpekar att det från ekonomisk synpunkt är klokare att förebygga vattenförorening än att behandla och rena vatten som använts i hushållen eller för andra ändamål.
 3. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen betonar att problem med vatten och vattenförorening är en gränsöverskridande fråga som bör angripas på ett tvärvetenskapligt och multilateralt sätt, som förenar ekonomisk bärkraft, social solidaritet, trygghet av sysselsättning, ekologiskt ansvarstagande, försiktighetsprincipen och förnuftig användning, för att inte äventyra framtida generationers behov.
 4. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen betraktar all investering i vatteninfrastruktur och tjänster på området som en katalysator för utveckling, eftersom förbättrade vattentjänster kommer att ge arbetstillfällen för lokalsamhällena, frigöra tid för andra produktiva verksamheter och främja en social dimension på lokal nivå.
 5. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen framhåller betydelsen av dialog mellan institutionerna och lokalbefolkningen under hela beslutsprocessen om vattenresurser för att underlätta för alla berörda att delta, tillgodose användarnas verkliga behov och välja lösningar som tar hänsyn till klimatet, miljön och den kompetens som finns tillgänglig för installation och underhåll av dricksvattensystemen. Församlingen betonar att det behövs en ordentlig informationsstrategi samt utbildning och upplysning om betydelsen av rent vatten.

6. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen framhåller betydelsen av att finansiera mikro- och småprojekt för att åstadkomma en bestående förbättring av de lokala förhållandena och understryker att det behövs bättre information om tänkbara källor till stöd.
7. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen betonar att det behövs ett lämpligt regelverk som garanterar tillgången till vatten, inbegripet dricksvatten, dess kvalitet och en ansvarsfull användning av vattnet. Församlingen rekommenderar att principen om att förorenaren ska betala införs. Församlingen erinrar om att antagandet av lagstiftning om skydd av dricksvatten bör vara en prioriterad fråga för regeringarna.

Förorening från avloppsvatten

8. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen betonar att tryggad tillgång till rent vatten, ordentlig rening av avloppsvatten och sanitära inrättningar är viktiga förutsättningar för folkhälsan, eftersom de bidrar till att minska dödligheten i sjukdomar som är förknippade med vattenkvaliteten, särskilt bland barn. Församlingen konstaterar att FN har erkänt att rätten till tillgång till sanitära förhållanden är en mänsklig rättighet av samma betydelse som tillgången till säkert dricksvatten.
9. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen betonar dock att tillhandahållandet av omfattande säker tillgång till dricksvatten via dricksvattennät och rening av avloppsvatten är dyrt och kommer att bli en börda för många AVS-länders begränsade ekonomiska resurser. Församlingen påminner samtidigt om att detta bör vara en prioriterad fråga för myndigheterna. Församlingen rekommenderar ökad användning av brunnar i byar och kåkstäder med snabbt växande befolkning samt utnyttjande av innovativa lösningar, exempelvis klortabletter för att bekämpa sjukdomar som kolera, som orsakas av de allt vanligare översvämningarna.
10. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen betonar behovet av att bekämpa slöseri så snart som det finns risk för vattenbrist och att optimera vattenanvändningen, särskilt genom återanvändning, samtidigt som man beaktar vattnets många användningsområden och främjar ansvarskänslan hos användarna.
11. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen anser att man bör uppmuntra innovativa metoder att balansera vattenkretsloppet, så som alternativa tekniker anpassade efter de lokala förhållandena samt användning av organiskt material som gödningsmedel.
12. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen betonar att det enda sättet att trygga tillräcklig och säker tillgång till vatten är genom långsiktiga strategier, och för att uppnå detta bör de billigaste och mest innovativa, effektiva och hållbara teknikerna uppmuntras i samråd med lokalbefolkningen, om så behövs genom tekniköverföring, utan att man för den skull försummar miljödimensionen och beaktandet av de lokala förhållandena.
13. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen betonar betydelsen av EU-mekanismen för vatteninvesteringar i AVS-länderna och stöder dess projekt, som har fått ett anslag på 200 miljoner euro från den tionde Europeiska utvecklingsfonden till att trygga vattenförsörjning och grundläggande sanitära förhållanden för de mest eftersatta

befolkningsgrupperna, för att hjälpa till att förbättra förvaltningen av vattenresurser och bidra till hållbar utveckling och underhållet av vatteninfrastrukturen. Församlingen erinrar dock om att alla beslut i detta avseende bör fattas så nära de berörda människorna som möjligt.

Industri- och jordbruksförorening

14. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen konstaterar att jordbruksproduktionen, gruvdriften, industriproduktionen, kraftgenereringen, skogsbruket och andra ekonomiska aktiviteter ökar i AVS-länderna, vilket medför förändringar av vattnets kemiska, biologiska och fysikaliska egenskaper på sätt som kan hota människors hälsa, ekosystemen och den biologiska mångfalden.
15. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen uppmanar AVS-länderna och EU-medlemsstaterna att ta itu med föroreningen av vattendrag med giftiga kemikalier och tungmetaller, som är en stor källa till vattenförorening i EU-länderna och även i vissa AVS-länder. Församlingen efterlyser att alla tänkbara åtgärder vidtas i enlighet med försiktighetsprincipen för att förhindra att industri, avskogning, gruvdrift, kemikalietillverkning och omfattande bruk av bekämpningsmedel i jordbruk och trädgårdsodlingar påverkar vattnets kvalitet och rening. Församlingen önskar att normer införs och att analyser genomförs i riskområden med sanktioner mot förorenarna, för att motverka att ytvatten (vattendrag, sjöar och dagvatten) och grundvatten förorenas av gödningsmedel, bekämpningsmedel, giftiga kemikalier och tungmetaller.

Klimat och demografiska förändringar

16. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen understryker behovet av ytterligare undersökningar av sambanden mellan den växande världsbefolkningen och klimatförändringarna, särskilt de tänkbara konsekvenserna för tillgången på livsnödvändiga naturresurser som dricksvatten och för kustvattnen.
17. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen konstaterar att urbaniseringen ökar i AVS-länderna, vilket gör att det behövs stora investeringar i infrastrukturen för vattenförsörjning och behandling av avloppsvatten. Församlingen efterlyser därför investeringar i återvinning och återanvändning av vatten för att möjliggöra hushållning av vatten och därmed av energi.
18. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen ber världssamfundet att erkänna vikten av att skydda regnskogarna och att ge sig i kast med denna uppgift som en prioriterad angelägenhet. Församlingen uppmanar alla berörda parter, även tillväxtekonomierna, att fullgöra sina åtaganden i Köpenhamnsavtalet om att minska konsekvenserna och överföra rena tekniker för att bevara vår planets vattenresurser och att ta itu med klimatförändringarna och de begränsningar som dessa kan medföra för tillgången på dricksvatten.
19. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen uppmanar Europeiska kommissionen att förmedla bästa metoder i fråga om lagstiftning och tekniska vattenskyddsåtgärder till AVS-länderna och att skapa en webbportal för att samla in information om de bästa metoderna för vattenskydd.

20. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen uppdrar åt sina medordförande att översända denna resolution till ministerrådet AVS–EU, Europaparlamentet, Europeiska kommissionen, ordförandeskapet för Europeiska unionens råd och Afrikanska unionen.

GEMENSAMMA PARLAMENTARISKA AVS–EU-FÖRSAMLINGEN

ACP-EU 100.957/11/fin.

RESOLUTION¹

Om situationen i Elfenbenskusten

Gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen utfärdar denna resolution

- vid sitt sammanträde i Budapest (Ungern) den 16–18 maj 2011,
- med beaktande av artikel 17.2 i arbetsordningen,
- med beaktande av resolutionerna från FN:s säkerhetsråd samt beslut och förklaringar från Afrikanska unionen, Västafrikanska staters ekonomiska gemenskap (Ecowas) och Europeiska unionen om Elfenbenskusten,
- med beaktande av resolutionen från FN:s råd för mänskliga rättigheter av den 25 mars 2011 om inrättandet av en internationell undersökningskommission som ska utreda kränkningarna av de mänskliga rättigheterna i Elfenbenskusten sedan presidentvalet i november 2010,
- med beaktande av den förklaring som den ivorianska regeringen offentliggjorde den 1 oktober 2003 om att godkänna Internationella brottmålsdomstolens behörighet för de brott som begåtts inom landets territorium sedan den 19 september 2002,
- med beaktande av medordförandenas uttalanden den 3 december 2010 och den 18 mars 2011, där de fördömde våldet och kränkningarna av de mänskliga rättigheterna i Elfenbenskusten,
- med beaktande av Europaparlamentets resolutioner av den 16 december 2006 och den 7 april 2011 om läget i Elfenbenskusten, och av följande skäl:
 - A. Den enda källan till legitimitet är allmänna val, vilket innebär att få obestridliga valresultat.
 - B. En allvarlig politisk kris uppkom sedan resultaten i den andra omgången av presidentvalet i Elfenbenskusten den 28 november 2010 ifrågasatts.
 - C. Syftet med valet var att få slut på en politisk kris som splittrat landet i ett årtionde.
 - D. För första gången i Afrika anförtroddes FN genom två av sina resolutioner och med samtycke från president Laurent Gbagbo uppdraget att bekräfta utgången av presidentvalet, och genom dessa bekräftade resultat utsågs Alassane Ouattara till Elfenbenskustens nya president.

¹ Antagen av Gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen den 18 maj 2011 i Budapest (Ungern).

- E. Lag 2001-303 och artikel 64 i 2008 års förordning ger inte Elfenbenskustens författningsdomstol befogenhet att proklamera någon annan valutgång än den som den oberoende valkommissionen meddelat.
- F. Den avgående presidenten Laurent Gbagbo ansvarade för att säkra ett fredligt överlämnande av makten till sin efterträdare för att bevara den inbördes freden.
- G. Så tidigt som den 7 december 2010 uppmanade Ecowas den avgående presidenten att ”utan dröjsmål lämna över makten”.
- H. Den 8 december 2010 uppmanade Afrikanska unionen den avgående presidenten att ”respektera folkets vilja, som framförts genom valurnorna, och fredligt lämna ifrån sig makten för att undvika ett blodbad”, under beaktande av unionens många medlingsförsök.
- I. Alla försök att medla och förmå den tidigare presidenten Laurent Gbagbo att lämna över makten till den demokratiskt valda presidenten misslyckades.
- J. Den tidigare presidenten Laurent Gbagbos vägran att lämna över makten till den demokratiskt valda presidenten har fört Elfenbenskusten till randen av inbördeskrig.
- K. Våldet mot civila har lett till flera tusen döda, över en miljon människor är interna flyktingar och över 100 000 personer har flytt till grannländerna.
- L. Grymheter har begåtts i Elfenbenskusten, bland annat sexuellt våld, påtvingade försvinnanden, utomrättsliga avrättningar samt överdriven och urskillningslös användning av våld mot civila, vilket utgör brott mot mänskligheten.
- M. Dessa övergrepp, som undersöks av tre FN-utsedda internationella utredare, begicks troligen av olika parter i konflikten vid första misstanke om att offren hörde till en annan etnisk grupp än de själva.
- N. De avsiktliga angreppen mot FN:s fredsbevarare och institutioner utgör också krigsbrott.
- O. Den 9 mars 2011 ingavs en anmälan till Internationella brottmålsdomstolen i Haag på president Alassane Ouattaras vägnar.
- P. Våldet kommer att få oöverskådliga konsekvenser för befolkningens liv.
- Q. President Alassane Ouattara har uppmanat alla att upphöra med våldet och söka försoning samt efterlyst inrättandet av en kommission för sanning, försoning och dialog.
- R. Denna period av kris har haft ytterst negativa ekonomiska, sociala och humanitära konsekvenser, vilket gör att unga inte har några utsikter att få arbete.
- S. Utsikterna för Elfenbenskusten ljusnade efter gripandet av den tidigare presidenten Laurent Gbagbo.
- 1. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen välkomnar att Elfenbenskustens valde president Alassane Ouattara nu har tillträtt sitt ämbete.

2. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen fördömer den tidigare presidenten Laurent Gbagbos och hans anhängares försök att gripa makten med våld mot den ivorianska befolkningens vilja.
3. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen har fullt förtroende för den FN-personal som ansvarar för att bekräfta valutgången.
4. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen lovordar Ecowas, Afrikanska unionens och FN:s ansträngningar att hitta en diplomatisk lösning, som skulle ha kunnat förhindra det utbredda lidande som de väpnade styrkorna vållade, och beklagar att dessa ansträngningar var förgäves.
5. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen beklagar det höga pris som den ivorianska befolkningen har fått betala för att se till att deras demokratiska uttryckta vilja respekteras.
6. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen fördömer helhjärtat all brutalitet, alla upprepade kampanjer för att ingjuta hat, anstifta vedergällningar och plundringar och göra upp räkningen samt de allvarliga kränkningarna av de mänskliga rättigheterna. Församlingen fördömer särskilt det våld som har förekommit, i synnerhet användningen av tunga vapen mot civila, angreppen mot FN-personal, det sexuella våldet och de massakrer som bekräftats av FN och humanitära organisationer.
7. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen välkomnar det beslut som FN:s säkerhetsråd har fattat att bemyndiga FN:s uppdrag i Elfenbenskusten (Onuci) att använda våld för att skydda civilbefolkningen, bland annat genom att förhindra användning av tunga vapen. Församlingen uppmanar Onuci att med assistans av den franska Licorne-styrkan fortsätta att ge civilbefolkningen i Elfenbenskusten ett effektivt skydd så länge som de ivorianska myndigheterna ber om detta.
8. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen fördömer överträdelser av vapenembargot. Församlingen välkomnar FN:s beslut av den 28 april 2011 om att behålla embargot ytterligare ett år och ber medlemsstaterna i Europeiska unionen och Afrikanska unionen att göra allt vad de kan för att embargot ska bli effektivt.
9. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen uppmanar Elfenbenskustens grannländer att göra allt de kan för att förhindra att de fungerar som fristad för krafter som strävar efter att destabilisera landet och att de följaktligen hjälper den ivorianska regeringen att förbättra säkerheten vid sina gränser.
10. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen beklagar de stora förlusterna av människoliv och den systematiska förstörelsen av egendom. Församlingen framför sina kondoleanser till de skadade och till offrens och de försvunnas familjer. Församlingen framför sitt uppriktiga deltagande till den ivorianska befolkningen och regeringen och uppmanar partierna ute i landet att göra allt som står i deras makt för att förhindra kränkningar av de mänskliga rättigheterna och att trygga befolkningens säkerhet.
11. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen välkomnar president Alassane Ouattaras åtagande att återställa rättsstatsprincipen. Församlingen uppmanar de ivorianska

myndigheterna att se till att alla deras åtgärder är förenliga med denna princip, vilket innebär att rättsliga åtgärder i vederbörlig ordning ska vidtas mot alla som har använt, eller fortsätter att använda, våld och alla dem som har lagt beslag på statliga medel, men betonar att de anklagade ska ges full rätt till försvar inom ramen för ett opartiskt och icke-selektivt rättssystem. Församlingen välkomnar EU:s beslut att ge 18 miljoner euro i omedelbart bistånd för att modernisera det ivorianska rättsväsendet.

12. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen hoppas att sanningen om massakrerna och brotten ska uppdagas. Församlingen välkomnar FN:s beslut att inrätta en oberoende internationell kommission för att undersöka anklagelserna om kränkningar av de mänskliga rättigheterna, krigsbrott och brott mot mänskligheten. Församlingen uppmanar alla berörda parter att samarbeta fullt ut.
13. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen välkomnar beslutet från Internationella brottmålsdomstolens åklagare att begära tillstånd från förundersökningskammaren att inleda en undersökning av ”utbrett och systematiskt dödande”, eftersom domstolen ju kan fastställa sin egen behörighet i enlighet med artikel 12.3 i Romstadgan.
14. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen erinrar om att det inte finns några stadganden om begränsningar för krigsbrott och brott mot mänskligheten och att de ansvariga inte bör få någon tillfällig, geografisk eller politisk straffrihet.
15. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen välkomnar president Alassane Ouattaras uppmaningar till alla att upphöra med våldet och söka försoning och hoppas att dessa vädjanden kommer att höras i hela landet, särskilt inom förvaltningen och de väpnade styrkorna. Församlingen välkomnar inrättandet av en kommission för sanning, försoning och dialog och betonar betydelsen av social sammanhållning i landet.
16. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen upprepar sitt stöd till president Alassane Ouattara, hans regering och befolkningen i Elfenbenskusten i deras strävan efter försoning, återhämtning och hållbar utveckling. Församlingen önskar att samtal inleds för att återställa ordning och fred och upprätta stabilitet och säkerhet i landet samtidigt som man främjar nationell enighet.
17. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen erinrar om president Alassane Ouattaras förslag om att bilda en nationell samlingsregering för att främja en demokratisk och fredlig politisk övergång och göra det möjligt för alla politiska riktningar i landet och alla regioner att bli företrädare.
18. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen hoppas att återställandet av freden i landet kommer att göra det möjligt att välja ett parlament så snart som möjligt.
19. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen lovordar EU:s effektiva humanitära bistånd, som uppgår till över 54 miljoner euro, och uppmuntrar EU att fortsätta sina insatser tills flyktingar och försvunna personer har återvänt. Församlingen erinrar om att över 100 000 personer har flytt från Elfenbenskusten, främst till Liberia, och att över en miljon är interna flyktingar. Församlingen uppmanar de internationella

biståndsgivarna att stödja de insatser som görs av EU, som har anslagit 180 miljoner euro i bistånd med verkan från april 2011.

20. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen välkomnar att de ivorianska myndigheternas förbud mot kakaoexport har hävts, liksom EU:s sanktioner mot ekonomiska enheter, vilket har gjort det möjligt att återuppta kakaoexporten.
21. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen hoppas att Elfenbenskusten kan dra nytta av den nedskrivning av utlandsskulden på sammanlagt 3 miljarder US-dollar som beviljades under initiativet för skuldlättnad för kraftigt skuldyngda fattiga länder, av EUF-projekt, bistånd från Världsbanken och IMF, och om så behövs av de ytterligare medlen från EU för att få fart på den ivorianska ekonomin så snart som möjligt.
22. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen ser fram emot sitt informationsuppdrag i Elfenbenskusten.
23. Den gemensamma parlamentariska församlingen uppdrar åt sina medordförande att översända denna resolution till Elfenbenskustens president Alassane Ouattara, Europeiska unionens institutioner, Afrikanska unionen och Västafrikanska staters ekonomiska gemenskap samt till FN:s generalsekreterare och Internationella brottmålsdomstolens åklagare.

GEMENSAMMA PARLAMENTARISKA AVS–EU-FÖRSAMLINGEN

ACP-EU/100 958/11/fin.

RESOLUTION¹

om den folkliga resningen i Nordafrika och Mellanöstern: konsekvenser för AVS-länderna, för Europa och för världen

Gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen utfärdar denna resolution

- vid sitt sammanträde i Budapest (Ungern) den 16–18 maj 2011,
- med beaktande av artikel 17.2 i arbetsordningen,
- med beaktande av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna, som antogs av Förena nationernas generalförsamling den 10 december 1948 i Paris,
- med beaktande av artikel 2.7 i FN-stadgan, där icke-inblandning i en stats inre angelägenheter föreskrivs som fredsskapande princip i internationella förbindelser, och med beaktande av det undantag från principen om icke-inblandning som är tillämpligt enbart vid hot mot den kollektiva säkerheten och som uteslutande ska beslutas av FN:s säkerhetsråd (kapitel VII),
- med beaktande av utvecklingen av den europeiska grannskapspolitiken sedan 2004, särskilt kommissionens lägesrapporter av den 12 maj 2010 om sitt fullgörande av målet att stärka välståndet, stabiliteten och säkerheten i grannländerna²,
- med beaktande av det gemensamma meddelandet ”Ett partnerskap för demokrati och delat välstånd med södra Medelhavsområdet”³, som inför en ny ansats i Europeiska unionens politik för dess grannar i söder,
- med beaktande av Europaparlamentets resolutioner av den 3 och 17 februari, 24 mars och 7 april 2011 om situationen i Tunisien och i Egypten, EU:s förbindelser med Gulfstaternas samarbetsråd, översynen av europeiska grannskapspolitiken – den södra dimensionen⁴, och situationen i Syrien, Bahrain och Jemen⁵,
- med beaktande av FN:s konvention mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning från 1975, som Bahrain, Syrien och Jemen är parter till,

¹ Antagen av Gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen den 18 maj 2011 i Budapest (Ungern).

² KOM(2011)0207.

³ KOM(2011)0200.

⁴ Ännu inte offentliggjord i EUT.

⁵ Ännu inte offentliggjord i EUT.

- med beaktande av de förklaringar som presidiet för den parlamentariska församlingen för unionen för Medelhavsområdet antog vid sina möten i Paris (den 12 juli 2008), Kairo (den 20 november 2009), Rabat (den 22 januari 2010), Palermo (den 18 juni 2010) och Rom (den 12 november 2010),
- med beaktande av tidigare FN-resolutioner om Libyen, bland annat resolution 1973(2011) av den 17 mars 2011, varigenom medlemsstaterna och regionala organisationer tillåts delta i en flygförbudszon över Libyen för att skydda civilbefolkningen och ”vidta alla nödvändiga åtgärder för att skydda civilbefolkningarna och områden som riskerar att angripas i libyska arabiska Jamahiriya”,
- med beaktande av de motstridiga tolkningarna av tillämpningen av denna resolution,
- med beaktande av de förbehåll som framförts av Afrikanska unionen om genomförandet av denna resolution,
- med beaktande av de uttalanden som vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik har gjort på EU:s vägnar om Libyen, Egypten, Tunisien, Syrien, Jemen och Bahrain mellan februari och maj 2011,
- med beaktande av det förhandlingsinitiativ som Afrikanska unionen vidtagit för att få slut på striderna mellan den libyska oppositionen och Muammar Kaddafis regering, och av följande skäl:
 - A. De tunisiska och egyptiska folkens seger är en bris av hopp, frihet, solidaritet, demokrati och verklig förändring som är önskvärd för både dessa befolkningar och för alla förtryckta folk.
 - B. Genom fredliga demonstrationer har folket i södra Medelhavsområdet och en rad länder i Mellanöstern tydligt uttryckt sina berättigade förväntningar på demokratisk reform.
 - C. Dessa resningar har lett till förluster av människoliv och har lämnat efter sig tusentals flyktingar både inom och utanför de berörda länderna.
 - D. Dessa demokratiska protester föranleds till stor del av en orättvis fördelning av välstånd, avsaknad av frihet, korruption och nepotism. De speglar befolkningens allmänna missnöje med de regimer som är vid makten och dess önskan om ekonomisk tillväxt, respekt för demokratiska värden och social välfärd.
 - E. De flesta av de regimer som har störtats eller utmanats har stötts av Europeiska unionen och dess medlemsstater av främst geostrategiska, militära, handelsmässiga och ekonomiska skäl.
 - F. Det är viktigt att överväga risken för spridning av krigsvapen och därav följande hot mot mänsklig säkerhet.
 - G. Det är viktigt att beakta det ömsesidiga beroendet mellan världens regioner och de oundvikliga – positiva eller negativa – konsekvenser som dessa rörelser kan få på angränsande regioner i Afrika och i Europeiska unionen.

- H. Utvecklingen av den europeiska grannskapspolitiken sedan 2004 har avslöjat en mängd brister när det gäller försvarandet av mänskliga rättigheter och demokratiska principer och har inte lyckats få till stånd de nödvändiga politiska, sociala och institutionella reformerna, särskilt på grund av otillräcklig dialog med det civila samhället och de demokratiska krafterna.
- I. Folkresningarna i Tunisien, Egypten, Libyen, Syrien, Algeriet, Marocko, Jordanien och andra länder i Mellanöstern innebär att EU måste anpassa den europeiska grannskapspolitiken för att ge effektivt stöd till den politiska, ekonomiska och sociala reformprocessen, samtidigt som man kategoriskt fördömer användning av våld för att kväsa fredliga demonstrationer.
- J. Enligt FN:s flyktingkommissariat har över 450 000 personer flytt från Libyen till grannländerna Tunisien, Egypten, Niger, Mali och Tchad och till Europa samtidigt som ytterligare hundratusentals flyktingar och utländska arbetstagare desperat försöker ta sig undan konflikten eller lämna Libyen. Detta skapar en humanitär nödsituation som kräver en snabb EU-insats och solidaritet mellan medlemsstaterna och grannländerna.
- K. Måndagen den 16 maj 2011 begärde Internationella brottmålsdomstolen den libyska ledaren Muammar Kaddafi, hans son Saif al-Islam Kaddafi och hans militära underrättelsechef häktade för brott mot mänskligheten.
1. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen lovordar det mod och den beslutsamhet som befolkningen i Mellanöstern och Nordafrika visar och stöder starkt deras berättigade demokratiska ambitioner, som kan inspirera till demokratisk förändring i länderna i Afrika, Västindien, Stilla-havsområdet, Europa och övriga världen. Församlingen uppger sitt starka stöd för människor som demonstrerar fredligt mot auktoritära och förtryckande regimer, särskilt ungdomar och kvinnor som fungerar som huvudaktörer och katalysatorer för demokratisk reform i arabvärlden.
 2. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen konstaterar att den senaste utvecklingen i Nordafrika och Mellanöstern får politiska, ekonomiska och sociala konsekvenser, framför allt i länderna själva, men även för AVS-länderna och i Europa.
 3. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen uppmanar EU att ge ett starkt stöd till politiska och ekonomiska reformer i regionen. Församlingen betonar att det är viktigt att uppbåda alla tillgängliga instrument inom ramen för den europeiska grannskapspolitiken och utvecklingspolitiken för att på bästa sätt stödja en demokratisering. Församlingen anser att särskild uppmärksamhet bör ägnas åt respekten för grundläggande friheter, god förvaltning och ett oberoende rättsväsende och bekämpandet av korruption för att folkets behov och förväntningar ska tas på allvar.
 4. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen uppmanar EU att överväga ett tillfälligt uppskov i de berörda ländernas återbetalning av skulder och betonar behovet av en revision av dessa skulder. Församlingen kräver att korrupta ledares tillgångar ska frysas och återlämnas till de berörda ländernas statskassor.
 5. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen förespråkar att större uppmärksamhet ska ägnas åt samarbetet med de civila samhällena, eftersom dessa är den

viktigaste katalysatorn för den folkliga resningen i hela regionen. Församlingen efterlyser också att alla tänkbara ansträngningar görs för att man ska se till att EU:s och världssamfundets bistånd verkligen når dem.

6. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen beklagar världssamfundets selektiva upprördhet som reaktion på våldet i Jemen, Syrien och, i synnerhet, Bahrain, där förband från Gulfstaternas samarbetsråds gemensamma styrkor kom från Saudiarabien för att kväsa protesterna.
7. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen uppmanar myndigheterna att avhålla sig från våld mot demonstranter, respektera mötes- och yttrandefriheten och garantera demonstranternas säkerhet. Församlingen efterlyser oberoende undersökningar av de händelser som lett till dödsfall, skador och gripanden av fredliga demonstranter i dessa länder samt att de ansvariga ska ställas inför rätta. Församlingen kräver en omedelbar och villkorlös frigivning av alla som har gripits under demonstrationerna samt alla politiska fångar, människorättsförsvarare och journalister.
8. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen anser att ett närmare samarbete mellan regioner i EU:s medlemsstater, i Afrikanska unionen och de länder som omfattas av den europeiska grannskapspolitiken, som har gemensamma intressen, värden och problem, kan ge upphov till en dynamisk utveckling för hela Medelhavsområdet.
9. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen fördömer vapenförsäljning och frikostighet som beviljas av ekonomisk-strategiska intressen och de vänskapliga förbindelser som vissa EU- och AVS-länder under många år upprätthållit med diktatorer. Församlingen gläder sig åt dessa befolkningars självbestämmande och fördömer det våld de får utstå.
10. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen uppmanar EU att göra en ingående utvärdering och reformera både sina diplomatiska förbindelser och inriktningen på sina politiska och handelsmässiga förbindelser och samarbete med länderna i Nordafrika och Mellanöstern.
11. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen uppmanar tillsammans med Panafrikanska parlamentet alla medlemmar av Afrikanska unionen att ratificera den afrikanska stadgan om demokrati, val och styrelseformer.
12. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen erinrar om att väpnade ingripanden endast får ske för att skydda civila och måste vara opartiska samt att initiativtagarna under inga omständigheter får ta sig rätten att bestämma vilka som ska styra och vilka som ska uteslutas.
13. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen uppmanar Afrikanska unionen, Arabförbundet och Europeiska unionen att göra alla nödvändiga ekonomiska och mänskliga resurser tillgängliga för att stödja en kraftfull internationell humanitär insats i de berörda länderna för att bistå FN:s flyktingkommissariat och andra berörda humanitära organ i att ge skydd och katastrofbistånd till alla som behöver det.

14. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen upprepar vikten av att respektera och acceptera befolkningens vilja och valresultaten, oavsett vem som vinner, förutsatt att valet är demokratiskt, fritt, rättvist och öppet.
15. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen välkomnar de framsteg som Afrikanska unionens freds- och säkerhetsråd och de tunisiska och egyptiska myndigheterna gjort, och uppmanar till fortsatta insatser för att införa en demokratisk stabiliseringsprocess och garantera frihet, grundläggande och mänskliga rättigheter, fred och rättvisa.
16. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen uppmanar Europeiska kommissionen och de berörda länderna att fortsätta sina ansträngningar och att samtidigt sörja för en gemensam strategi, inbegripet tillräckliga ekonomiska, personella och tekniska resurser, för att säkerställa att EU i enlighet med artikel 80 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt kan ingripa på ett lämpligt sätt i händelse av massiva migrationsströmmar.
17. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen uppmanar till strikt efterlevnad av resolution 1973(2011) från FN:s säkerhetsråd, vars syfte är att skydda civilbefolkningen.
18. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen ber enträget de berörda ledarna att visa återhållsamhet i användningen av våld och att inleda samtal så att krisen kan få en positiv lösning. Församlingen beklagar alla förluster av människoliv bland civilbefolkningen.
19. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen kräver att Afrikanska unionen ska medverka i sökandet efter lösningar som är godtagbara för alla parter.
20. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen uppmanar FN, Afrikanska unionen, Europeiska unionen, Arabförbundet och koalitionen att hålla ett rundabordsamtal för att finna en väg ut ur krisen som leder till varaktig fred och införandet av demokrati i Libyen.
21. Den gemensamma parlamentariska församlingen uppdrar åt sina medordförande att översända denna resolution till ministerrådet AVS-EU, Europeiska kommissionen, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, regeringarna och parlamenten i EU:s medlemsstater, Afrikanska unionens institutioner, FN:s generalsekreterare, FN:s generalförsamling, Panafrikanska parlamentets talman, regeringarna och parlamenten i Mellanöstern och de länder som omfattas av den europeiska grannskapspolitiken samt generalsekreteraren för unionen för Medelhavsområdet.



GEMENSAMMA PARLAMENTARISKA AVS-EU-FÖRSAMLINGEN

Budapestförklaringen

om det fjärde högnivåforumet om biståndseffektivitet i Busan, Sydkorea 2011

Vid den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingens 21:a sammanträde i Budapest (Ungern) den 16–18 maj 2011:

- A. Biståndseffektivitet handlar om att förbättra livsförhållanden, minska fattigdomen och uppnå millennieutvecklingsmålen.
- B. Det fjärde högnivåforumet om biståndseffektivitet, som äger rum i Busan i Sydkorea den 29 november–1 december 2011, kommer att avsluta den OECD/DAC-ledda process för biståndseffektivitet som inleddes med Parisförklaringen 2005 och följdes av handlingsprogrammet från Accra 2008.
- C. Vid det fjärde högnivåforumet kommer man också att utstaka den framtida inriktningen för ett mer effektivt utvecklingsbistånd och bidra till en ny internationell biståndsstruktur fram till dess att tidsfristen för millennieutvecklingsmålen löper ut 2015 och för tiden därefter.
- D. EU och dess medlemsstater står för över hälften av världens offentliga utvecklingsbistånd och utgör därför en viktig aktör inom handlingsprogrammet för effektivt utvecklingsbistånd.
- E. I artikel 208 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt förbinder sig EU att sträva efter politisk konsekvens när det gäller utveckling.
- F. I den andra översynen av Cotonouavtalet, som undertecknades i Ouagadougou i Burkina Faso den 23 juni 2010, ansluter sig avtalsparterna till handlingsprogrammet för biståndseffektivitet (ingressen, punkt 12a och artikel 2 del 1) enligt åtagandet i Parisförklaringen om biståndseffektivitet och i handlingsprogrammet från Accra. Cotonouavtalets huvudmål är att minska och till sist utrota fattigdomen.
- G. Betydande förbättringar har skett i fråga om biståndseffektiviteten men det är fortfarande lång väg kvar. Det är därför absolut nödvändigt att fortsätta handlingsprogrammet för biståndseffektivitet för att genomföra befintliga åtaganden, särskilt mot bakgrund av den ekonomiska krisen, och att överväga andra och nya dimensioner av bistånds- och utvecklingseffektivitet.

1. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen betonar att man vid det fjärde högnivåforumet bör sträcka sig längre än till enbart en inventering av läget och gå från föresatser till konkreta resultat i genomförandet av handlingsprogrammet för biståndseffektivitet. Församlingen förväntar sig att EU- och AVS-länderna tar ledningen för att uppnå detta.
2. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen påminner om betydelsen av politisk konsekvens i utvecklingspolitiken och av att aktivt främja gemensamma värden som de mänskliga rättigheterna, social rättvisa, bekämpandet av korruption, ansvarsskyldighet och jämställdhet mellan kvinnor och män inom programmet för biståndseffektivitet.

I. Biståndets förutsägbarhet

3. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen uppmanar givarländerna att vidta omedelbara åtgärder för åtagandena i Parisförklaringen och handelsprogrammet från Accra. De enda hindren är bristande politisk vilja och byråkrati, t.ex. i fråga om frikopplande av biståndet, biståndets förutsägbarhet, villkorlighet och öppenhet.
4. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen uppmanar givarländerna att infria sina åtaganden om att lämna 0,7 procent av sin BNP/BNI i utvecklingsbistånd och att strama upp definitionen av offentligt bistånd.
5. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen uppmanar givarländerna att öka förutsägbarheten i biståndet genom tillförlitliga fleråriga tidsplaner för de ekonomiska flödena och långsiktiga utvecklingsavtal med partnerländer som bygger på ömsesidigt ansvarstagande för utvecklingen.
6. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen erinrar om att det krävs innovativa finansieringsmetoder, exempelvis beskattning av finansiella transaktioner, om millennieutvecklingsmålen ska kunna uppnås.
7. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen uppmanar givarländerna att förbättra samordningen och harmoniseringen av sina insatser och att förenkla sina förfaranden.

II. Anpassning av biståndet, användning av ländersystem och nationellt egenansvar

8. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen erkänner betydelsen av att biståndet anpassas till länderna och att man använder sig av ländersystem för fördelningen av utvecklingsbiståndet liksom att man bygger upp partnerlandets kapacitet, främjar egenansvaret, ökar öppenheten och det ömsesidiga ansvarstagandet, samt underlättar för partnerlandets parlament att granska biståndet.
9. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen uppmanar partnerländerna att införa ett regelverk för införlivandet av bistånd i sin nationella budget så att parlamentarisk kontroll av biståndsutgifterna och ökad ansvarighet blir möjligt.

10. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen uppmanar givarländerna att öka den andel av biståndet som planeras av mottagarlandet för att utveckla dess kapacitet och egenansvar.
11. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen betonar att budgetstöd är ett av de bästa sätten att öka biståndseffektiviteten, men att det bör bygga på nationell utvecklingsfinansiering och program för fattigdomsminskning. Församlingen uppmanar kommissionen att bibehålla sin dynamiska inställning till kriterierna för bidragsberättigande och främja ett kollektivt EU-mål för budgetstöd.
12. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen uppmanar givarländer och partnerländer att snabbt genomföra åtgärder för öppenhet om biståndet på landsnivå, eftersom egenansvar inte är möjligt utan kunskap.
13. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen anser att beskattning garanterar en oberoende finansieringskälla för hållbar utveckling och utgör en viktig länk mellan regeringarna och medborgarna i utvecklingsländerna. Församlingen efterlyser införandet av en praktiskt genomförbar form av beskattning som bygger på skattebetalarnas förmåga att betala. Församlingen rekommenderar att man intensifierar kampen mot skatteparadis – som inte är detsamma som områden med låga skattesatser –, skatteflykt och olaglig överföring av kapital samt insyn i förvaltningen av naturresurser.

III. Parlamentens roll

14. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen betonar att de nationella parlamenten bör spela en ledande roll, eftersom de har bäst möjligheter att identifiera prioriterade sektorer, granska landsstrategidokument och kontrollera budgetanslag. Församlingen uppmanar de nationella parlamenten att anta landsstrategidokument och årsbudgeten efter att ha samrått med civilsamhället innan den politiska dialogen med givarländerna inleds, så att den demokratiska kontrollen kan genomföras fullt ut.
15. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen ber parlamenten att ansvara för kontroller och avstämningar av budgeten, de politiska insatserna och deras resultat och engagera medborgarna i beslutsfattandet genom den demokratiska processen.
16. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen påminner om att parlamenten i utvecklingsländerna saknar grundläggande kapacitet för att kunna utföra sina uppgifter fullt ut. Församlingen uppmanar därför givarländerna att stödja kapacitetsuppbyggnad och utveckling på nationell och regional nivå.
17. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen föreslår att parlamentarisk kapacitet antas som en indikator på bistånds- och utvecklingseffektivitet och mäts över tiden i vetskap om att den bidrar till sund ekonomisk förvaltning, varaktig politisk stabilitet och ekonomisk framgång.
18. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen erinrar om att egenansvar bör tillåta partnerländerna att fastställa sina egna politiska prioriteringar.

IV. Medverkan av icke-statliga aktörer och lokala myndigheter

19. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen uppmanar EU och partnerländerna att fördjupa och bredda den strukturerade dialogen med det civila samhällets organisationer och lokala myndigheters medverkan för att se till att dessa deltar fullt ut och på ett meningsfullt sätt i planeringen, genomförandet, övervakningen och utvärderingen av budgetar och program.
20. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen betonar att ett regionalt förhållningssätt och förvaltning på flera nivåer är viktiga inslag i mer effektiva utvecklingsstrategier. Församlingen uppmanar därför EU och partnerländerna att bättre beakta regionerna som ett område för offentliga insatser.
21. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen uppmanar givar- och partnerländer att till fullo utvärdera och fördjupa åtagandena från Paris och Accra genom reformer som grundas på demokratiskt egenansvar och stöd till det civila samhällets organisationer och lokala myndigheter.
22. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen understryker också vikten av ett oberoende rättsväsende och av fria medier för att främja god förvaltning och ansvarighet.

V. Nya utvecklingspartnerskap

23. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen är på det klara med att 72 procent av världens fattigaste lever i medelinkomstländer.¹ Församlingen inser att medelinkomstländerna kräver en annan form av utvecklingspartnerskap som är mer inriktad på tillväxt för alla, ekonomisk diversifiering, omfördelning av välståndet och främjande av utvecklingseffektivitet via syd-syd-samarbete samt lärande av varandra och utbyte av utvecklingserfarenheter.
24. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen erinrar om behovet av att anpassa biståndet till bräckliga staters behov och särdrag, låginkomstländer som genomgått konflikter och små östater under utveckling och att öka insatserna för att samarbeta med de fattigaste länderna.
25. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen efterlyser att biståndet riktas till de fattigaste människorna och inte bara till de fattigaste länderna.
26. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen betonar att biståndet bör betraktas som en katalysator, inte som ett medel, för utveckling. Församlingen erkänner att det slutliga målet för bistånd är att uppnå en situation där biståndet inte längre behövs.

¹ Sumner, A (2011) 'The New Bottom Billion: What If Most of the World's Poor Live in Middle-Income Countries?', *Center for Global Development, CGD Brief March 2011*, [på internet] tillgänglig på webbadressen: www.cgdev.org [den 7 april 2011].

VI. Fördelning av arbetsinsatserna

27. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen uppmanar EU att ta ledningen för fördelningen av arbetsinsatserna i samband med det fjärde högnivåforumet och intensifiera sina ansträngningar att öka givarsamordningen och fördelningen av arbetsinsatserna tillsammans med åtgärder för demokratiskt egenansvar, ansvarstagande samt bättre biståndskvalitet.
28. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen betonar att problemen med så kallade favoriserade länder och eftersatta länder behöver lösas liksom problemen med att viktiga områden som hälso- och sjukvård, utbildning, social sammanhållning och jämställdhet försummas.
29. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen välkomnar att rådet (allmänna frågor och yttre förbindelser) den 15 maj 2007 antog EU:s uppförandekod om komplementaritet och arbetsfördelning inom utvecklingspolitiken och påpekar att EU:s underlåtenhet att fullt ut genomföra principerna i denna kod inneburit att man missat möjligheten att göra besparingar på upp till 6 miljarder euro.¹
30. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen uppmanar EU att se över sin politik för fördelning av arbetsinsatserna för att se till att icke-sektorsspecifika och övergripande frågor som de mänskliga rättigheterna och jämställdhet inte försummas.

VII. Den privata sektorn som utvecklingsaktör

31. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen är medveten om att medverkan av intressenter från den privata sektorn ökar i utvecklingspartnerskapen. Församlingen erkänner fördelarna med att införliva den privata sektorns utvecklingsbistånd i avtal om biståndseffektivitet, men också behovet att klargöra vilka roller den privata sektorn kan och bör spela och koppla dem till uppnåendet av millennieutvecklingsmålen, till hållbar utveckling och till att det är den offentliga sektorn som har huvudansvaret. Församlingen understryker vikten av att inte gå tillbaka till bundet bistånd i detta sammanhang.
32. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen betonar vikten av öppenhet och utvärdering av konsekvenserna av hur den privata sektorns utvecklingsaktörer påverkar utvecklingsresultaten.
33. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen uppmanar givarländerna att utnyttja bistånd som en katalysator för utveckling av den inhemska privata sektorn, att förbättra de inhemska tillsynsinstitutionerna för den privata sektorn och att främja en sektorsutveckling som inbegriper de fattigaste delarna av befolkningen och bidrar till utvecklingsmålen.

¹ Europeiska kommissionen (2009), *Aid Effectiveness Agenda: Benefits of a European Approach*. En studie genomförd av konsultföretaget HTSPE för kommissionens räkning.

VIII. Efter Busan

34. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen betonar vikten av att hålla uppe farten i biståndet och utvecklingsbiståndet efter Busan.
35. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen rekommenderar fortsatt övervakning och utvärdering av genomförandet av åtagandena i Parisförklaringen och handelsprogrammet från Accra samt fortsatt arbete för att fullgöra dessa åtaganden. Församlingen rekommenderar att nästa undersökning sker så att den sammanfaller med tidsfristen för millennieutvecklingsmålen för att komplettera de globala granskningarna av utvecklingsframstegen vid den tidpunkten.
36. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen betonar vikten av att integrera biståndseffektivitet i en ram för utvecklingseffektivitet som prioriterar det totala utvecklingsresultatet och inbegriper en konsekvent politik för utveckling och medverkan av regionala ekonomiska gemenskaper för att bättre beakta de regionala dimensionerna av bistånds- och utvecklingseffektivitet.
37. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen begär att en ”Busan Compact” inleds vid det fjärde högnivåforumet, varigenom man sammanför specifika tidsbundna åtaganden och inleder grundläggande reformer i det globala styret för utvecklingssamarbetet.
38. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen konstaterar att det tillkommit nya utvecklingsaktörer, bland annat enskilda länder vars strategier inte styrs av de europeiska samarbetsnormerna, och efterlyser en politik för att inbegripa dessa länder för att uppnå en öppen och övergripande dynamik i utvecklingssamarbetet.



GEMENSAMMA PARLAMENTARISKA AVS-EU-FÖRSAMLINGEN

Förklaring

Samling för allmän tillgång till behandling inför 2011 års högnivåmöte om aids i juni

Med anledning av FN:s generalförsamlings högnivåmöte om aids i New York den 8–10 juni antar den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen vid sitt möte i Budapest (Ungern) den 16–18 maj följande förklaring:

1. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen erinrar om att målet om att utöka och upprätthålla allmän tillgång till förebyggande av hiv/aids, behandling, vård och stöd är en viktig utvecklingsprioritering som fastställs i artikel 31a i det reviderade Cotonouavtalet.
2. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen betonar att insatserna mot aids efter 30 års aidsepidemi har visat sitt värde som en investering med stor effekt som har gett resultat i fråga om hiv och även för bredare mål som hälsa, utveckling och mänskliga rättigheter och att antalet nya hiv-fall under de senaste tio åren har minskat i många länder samtidigt som antalet personer som genomgår antiretroviral behandling har ökat liksom omfattningen av tjänster för att förebygga smitta från mor till barn. Trots detta är resultaten otillräckliga och bräckliga.
3. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen uppmanar därför AVS- och EU-regeringarna att intensifiera insatserna i sitt samarbete för att stödja AVS-länderna att bredda och bibehålla allmän tillgång till hiv-förebyggande åtgärder, behandling, vård och stöd som ett viktigt villkor för att uppfylla millennieutvecklingsmålen till 2015.
4. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen uppmanar AVS- och EU-parterna – regeringarna i AVS-länderna och EU-medlemsstaterna samt Europeiska kommissionen och Europeiska utrikestjänsten – att vara företrädare på högsta nivå vid 2011 års högnivåmöte om aids, att stödja rekommendationerna i rapporten från FN:s generalsekreterare samt anta hans förslag om sex globala mål för 2015.
5. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen uppmanar EU att fortsätta sin ledande roll i aids-insatserna, särskilt genom att inleda en bred samrådsprocess med alla intressenter, däribland EU:s medlemsstater, parlamentariker och civilsamhället, för att

utarbete ett geografiskt övergripande europeiskt handlingsprogram mot hiv/aids, malaria och tuberkulos genom yttre åtgärder för perioden från och med 2012.

6. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen uppmanar AVS- och EU-regeringarna att främja integrerade strategier för att motverka stigmatisering i sina nationella aids-program och även genom att förstärka de gemensamma systemen. Församlingen anser också att länderna bör avskaffa all bestraffande lagstiftning, politik, praxis, stigmatisering och diskriminering som undergräver de mänskliga rättigheterna och ökar sårbarheten för hiv/aids. De bör vidare åta sig att tillhandahålla allsidiga vård- och stödtjänster för barn och vuxna som lever med och berörs av hiv, inklusive vårdgivarna.
7. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen uppmanar EU- och AVS-regeringarna att fördubbla anslagen till förebyggande av hiv och att satsa på integrerade och evidensbaserade sjukdomsförebyggande program som riktas till de befolkningsgrupper som löper störst risk och är mest sårbara, vilket är en av de mest kostnadseffektiva insatserna, samt att öka satsningarna på forskning.
8. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen betonar att behandling är en investering med stora effekter vilken minskar hiv-överföring, tuberkulos samt mödra- och barnadödligheten. Församlingen uppmanar därför AVS- och EU-regeringarna att stödja innovation inom tillgången till behandling, undanröja alla rättsliga hinder och säkerställa allmän och tillförlitlig tillgång till säkra och billigare kvalitetsläkemedel, bygga upp hälso- och sjukvårdens och samhällets kapacitet att tillhandahålla och stödja integrerade behandlingstjänster samt på ett följdriktigt sätt ta itu med samtidigt förekommande hiv- och TBC-infektioner.
9. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen uppmanar EU- och AVS-regeringarna att främja integration av tjänsterna för hiv, reproduktiv hälsa, mödra- och spädbarnshälsa som en viktig insats för att uppnå millennieutvecklingsmålen till 2015, särskilt genom EU:s millennieinitiativ. I detta avseende bör särskild uppmärksamhet ägnas åt att förstärka hälso- och sjukvårdssystemens och samhällets förmåga att effektivt integrera programmen för hiv, sexuell och reproduktiv hälsa samt koppla samman programmen för att ge ett starkare stöd till samverkande resultat inom alla hälsorelaterade millennieutvecklingsmål.
10. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen uppmanar AVS- och EU-regeringarna att uppfylla sina åtaganden om en rättvis fördelning av ansvaret för att uppnå den investering som krävs för hälsa i allmänhet och för de globala aids-insatserna i synnerhet, varigenom EU-medlemsstaterna infriar sina långsiktigt förutsägbara finansieringsåtaganden, samtidigt som de inhemska investeringarna i utvecklingsländerna ökas betydligt för att göra det möjligt att genomföra Abuja-förklaringens uppmaning om 15 procent av den nationella hälso- och sjukvårdsbudgeten, varvid framväxande ekonomier uppmanas att ta sin del av ansvaret. Innovativa finansieringsmekanismer bör också breddas.

GEMENSAMMA PARLAMENTARISKA AVS- EU-FÖRSAMLINGEN

ARBETSORDNING

*(Antagen den 3 april 2003 och ändrad den 25 november 2004,
den 23 november 2006, den 28 juni 2007, den 28 november 2008 och den 18 maj 2011)*

Anmärkning till läsaren:

Denna publikation är en konsoliderad version av den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingens arbetsordning, antagen den 3 april 2003 och ändrad den 25 november 2004, den 23 november 2006, den 28 juni 2007, den 28 november 2008 och den 18 maj 2011.

Texten är framtagen i dokumentationssyfte, och den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen kan inte göras ansvarig för den.

Artikel 1	
Den gemensamma parlamentariska församlingen.....	69
Artikel 2	
Presidium	69
Artikel 3	
Andra institutioners närvaro.....	70
Artikel 4	
Observatörer.....	70
Artikel 5	
Församlingens sessioner	71
Artikel 6	
Församlingens regionala möten.....	71
Artikel 7	
Föredragningslista	71
Artikel 8	
Beslutförhet.....	72
Artikel 9	
Ordförandeskap vid sammanträden	73
Artikel 10	
Fördelning av platser	73
Artikel 11	
Officiella språk	73
Artikel 12	
Sammanträdenas offentlighet.....	73
Artikel 13	
Protokoll.....	74
Artikel 14	
<i>Ordföranden</i> s uttalanden och pressmeddelanden	74
Artikel 15	
Tilldelning av ordet	74
Artikel 16	
Rösträtt och omröstningsregler	75
Artikel 17	

Röstförklaringar.....	75
Artikel 18	
Församlingens resolutioner.....	75
Artikel 19	
Ändringsförslag.....	76
Artikel 20	
Frågor för skriftligt besvarande.....	76
Artikel 21	
Frågor för muntligt besvarande.....	77
Artikel 22	
Rapport om AVS–EU-ministerrådets verksamhet.....	78
Artikel 23	
Kontroll av partnerskapsavtalets genomförande.....	78
Artikel 24	
AVS–EU-ministerrådets anhållan om yttrande.....	78
Artikel 25	
Ständiga utskott.....	78
Artikel 26	
Tillfälliga uppföljningskommittéer.....	78
Artikel 27	
Seminarier.....	79
Artikel 28	
Tjänsteresor och delegationer.....	79
Artikel 29	
Samråd med det civila samhället.....	79
Artikel 30	
Hedersordförande.....	80
Artikel 31	
Sekretariat.....	80
Artikel 32	
Budgetförordning.....	80
Artikel 33	
Tolkning av arbetsordningen.....	80
Artikel 34	

Ordningsfrågor	80
Artikel 35	
Ändring av arbetsordningen.....	81
BILAGA I: De ständiga utskottens befogenheter, ansvarsområden, sammansättning och förfaranden	
BILAGA II: Textlängd	

GEMENSAMMA PARLAMENTARISKA AVS–EU-FÖRSAMLINGENS ARBETSORDNING

Artikel 1

Den gemensamma parlamentariska församlingen

1. Den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen (*nedan kallad församlingen*) upprättas i enlighet med artikel 17 i partnerskapsavtalet mellan staterna i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet, å ena sidan, och Europeiska *unionen* och dess medlemsstater, å andra sidan.

2. *Församlingen* består av två kammare med *lika många företrädare för EU som för AVS-staterna*. *Församlingens ledamöter utgörs dels av ledamöter av Europaparlamentet, dels av parlamentsledamöter eller, i avsaknad av sådana, undantagsvis såsom i händelse av force majeure, varom skriftlig förhandsanmälan ska göras till församlingens presidium i enlighet med artikel 2 (nedan kallat presidiet), av företrädare som har utsetts av parlamentet i varje AVS-stat. Om parlament saknas ska församlingen på förhand godkänna att en företrädare för AVS-staten i fråga får delta utan rösträtt.*

3. *Mandaten för församlingens ledamöter ska upprättas i en skrivelse om deras utnämning som ska utfärdas av behörig myndighet i respektive stat vad beträffar AVS-företrädarna, och av Europaparlamentets talman vad beträffar Europaparlamentets företrädare.*

Artikel 2

Presidium

1. *Varje kammare ska välja ledamöter till presidiet i enlighet med sin egen praxis.*

2. Presidiet ska bestå av två likställda ordförande och tjugofyra vice ordförande. Hälften av presidiets ledamöter ska nomineras av AVS-staternas företrädare och hälften av Europaparlamentets företrädare enligt ett förfarande som fastställs av respektive kammare.

3. Presidiet ska förbereda arbetet i församlingen, följa upp församlingens aktiviteter och resolutioner och etablera alla nödvändiga kontakter med AVS–EU-ministerrådet och AVS–EU-ambassadörskommittén.

4. Presidiet ska ansvara för samordningen av församlingens arbete.

5. Presidiet ska på anmodan från sina ordföranden sammanträda minst *fyra* gånger om året, *varav två sammanträden ska genomföras under dagarna närmast före församlingens sessioner.*

6. Presidiet ska förelägga församlingen ett förslag till föredragningslista för överläggningarna. Det ska sörja för att hälften av punkterna på föredragningslistan i möjligaste mån berör frågor av gemensamt intresse.

Det kan föreslå en begränsning av talartiden.

7. Presidiet beslutar om sammansättning av och befogenheter för de ständiga utskotten som avses i artikel 25 (nedan kallade de ständiga utskotten).
8. Presidiet ger de ständiga utskotten tillstånd att utarbeta rapporter och resolutionsförslag.
9. Presidiet kan även hänvisa frågor till behandling i de ständiga utskotten, vilka därefter kan anmodas begära behörighet att utarbeta en rapport om någon särskild fråga.
10. Presidiet ska ansvara för att övervaka uppföljningen av församlingens resolutioner och beslut. När det gäller resolutioner som har lagts fram av ett ständigt utskott kan presidiet delegera ansvaret för att övervaka uppföljningen till det berörda ständiga utskottets ordförande och föredragande.
11. Presidiets sammanträden ska inte vara offentliga. *Europeiska unionens råd, AVS-ministerrådet och Europeiska kommissionen får inbjudas att närvara när frågor behandlas som hör till deras respektive ansvarsområden.*

12. Presidiet ska besluta om sin egen arbetsordning.

Artikel 3

Andra institutioners närvaro

1. AVS–EU-Ministerrådet ska *inbjudas att avlägga en redogörelse inför församlingen minst en gång om året, i enlighet med artikel 15 i partnerskapsavtalet.*
2. AVS-ministerrådet, AVS-ambassadörskommittén, Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen har efter inbjudan från presidiet rätt att delta i församlingens sessioner.

Artikel 4

Observatörer

1. Om en ny stat ansluter sig till partnerskapsavtalet har en företrädare från denna stat rätt att i väntan på statens ratificering av partnerskapsavtalet delta i församlingens sessioner som observatör. Stater som är medlemmar i AVS-gruppen får delta i församlingens sessioner som observatörer.
2. *Deltagande av företrädare för det civila samhället vid församlingens sessioner, de ständiga utskottens sammanträden och församlingens regionala parlamentariska möten ska bedömas och, i förekommande fall, godkännas av presidiet från fall till fall.*
3. *Ordförandena* kan med presidiets tillåtelse bjuda in andra organisationer eller personer att som observatörer delta i församlingens sessioner, de ständiga utskottens möten samt regionala parlamentariska möten.

4. Observatörer har ingen rösträtt. De kan, *från fall till fall*, tilldelas ordet *vid sessioner eller utskottens sammanträden med församlingens respektive det berörda utskottspresidiets tillåtelse*.

Artikel 5

Församlingens sessioner

1. Församlingen ska hålla två sessioner om året *under en period om tre dagar*; dess sessioner ska sammankallas av sina ordföranden och sessionerna ska hållas växelvis i en AVS-stat och en EU-medlemsstat, *om möjligt den stat som innehar det roterande ordförandeskapet i Europeiska unionens råd*.

2. Vid val av plats för sessionerna ska rotation mellan AVS-staterna och EU-medlemsstaterna tas i beaktande.

3. Ordförandena kan efter begäran från presidiet eller AVS–EU ministerrådet sammankalla församlingen till en extraordinarie session.

Artikel 6

Församlingens regionala möten

1. I enlighet med artikel 17.3 i partnerskapsavtalet får församlingen hålla regionala parlamentariska möten. Beslut om sådana möten ska fattas på begäran av presidiet eller de berörda regionerna.

2. *Vid* tillämpning av *denna* arbetsordning ska *termen* ”region” beteckna ett område som fastställts av de nationella parlamenten i AVS-staterna. Varje sådant område ska slutgiltigt godkännas av församlingen.

3. En parlamentsledamot från varje AVS-stat i regionen och ett motsvarande antal ledamöter av Europaparlamentet ska delta i regionala möten.

4. Församlingen ska hålla högst *tre* regionala möten om året, *om högst tre dagar vardera*. *Om fler än två möten hålls ska ett av dessa genomföras i anslutning till en session som äger rum i en AVS-stat. Vid dessa möten antas slutsatser i form av en kommuniké. Arbetsordningen ska i tillämpliga delar omfatta även regionala möten.*

5. *Vid* regionala möten *ska i första hand regionala eller aktuella frågor behandlas, med tonvikt på regionala strategidokument och landstrategidokument som är relevanta för regionen i fråga. En uppföljningsrapport om varje regionalt möte ska läggas fram vid församlingens nästa session.*

Artikel 7

Föredragningslista

1. Presidiet ska utarbeta ett förslag till föredragningslista för sessionen. Ordförandena ska förelägga församlingen detta förslag för godkännande. Ärendena ska röra utvecklingssamarbetet mellan EU och AVS-länderna enligt partnerskapsavtalet.

Förslaget till föredragningslista för varje session ska omfatta *följande* typer av frågor:

i) Rapporter från de ständiga utskotten. **Dessa begränsas till** högst tre per session. Tillåten textlängd på resolutionsförslag som ingår i rapporterna anges i bilaga II till denna *arbetsordning*.

ii) Brådskande frågor som föreslås av ett ständigt utskott eller läggs fram av presidiet självt. Brådskande frågor ska endast i undantagsfall föras upp på föredragningslistan och de får inte vara fler än två per session. **Övriga frågor ska vidarebefordras till det berörda ständiga utskottet.**

iii) Prioriterade frågor för högnivådebatter.

2. En företrädare för en AVS-stat, en politisk grupp eller tio ledamöter har rätt att lägga fram resolutionsförslag som rör brådskande frågor. Dessa måste begränsas till de brådskande frågor som finns upptagna på föredragningslistan för sessionen i fråga och texten får inte vara längre än vad som anges i bilaga II till denna förordning. Resolutionsförslagen ska läggas fram senast fyra veckor före öppnandet av den session vid vilken de ska diskuteras och gå till omröstning.

3. Vid brådskande frågor får ordförandena, mellan två sammanträden i presidiet, använda det skriftliga förfarandet och/eller det förenklade skriftliga förfarandet för att ändra förslaget till föredragningslista.

4. Resolutionsförslag om brådskande frågor ska inges till presidiet. Presidiet ska för varje resolutionsförslag **som uppfyller villkoren i punkt 2** kontrollera att det är upptaget på föredragningslistan och finns tillgängligt på engelska och franska. Presidiets förslag ska föreläggas församlingen för godkännande.

5. Presidiet ska hänvisa resolutionsförslagen om brådskande frågor till det ansvariga utskottet för kännedom.

Artikel 8

Beslutförhet

1. Församlingen är beslutför när en tredjedel företrädarna för AVS-staterna och Europaparlamentet är närvarande.

2. Alla omröstningar ska betraktas som giltiga oavsett antalet röstande såvida inte ordföranden på en begäran från minst tio ledamöter innan omröstningen inleds x fastslår att beslutförhet inte råder. Om beslutförhet inte råder tas omröstningen upp på föredragningslistan för nästa sammanträde.

Artikel 9

Ordförandeskap vid sammanträden

1. Ordförandena ska för vart och ett av församlingens sammanträden gemensamt besluta om vem av dem som ska leda sammanträdet.
2. Ordföranden ska öppna, avbryta och avsluta församlingens sammanträden. Han ska se till att arbetsordningen efterlevs, upprätthålla sammanträdesordningen, ge talare ordet, förklara debatter för avslutade, förrätta omröstningar samt tillkännage omröstningsresultat.
3. Ordföranden får endast yttra sig i en debatt för att sammanfatta debatten eller för att upprätthålla ordningen. Om ordföranden önskar delta i en debatt måste denne lämna ordförandeposten.
4. De två ordförandena kan låta sig företrädas av en vice ordförande som leder sammanträdet i deras ställe.

Artikel 10

Fördelning av platser

Europaparlamentets ledamöter ska placeras i bokstavsordning efter namn, och AVS-staternas företrädare i bokstavsordning efter land, *varvid placeringsordningen vid varje session inleds med nästa bokstav i alfabetet.*

Artikel 11

Officiella språk

1. Församlingens officiella språk ska vara bulgariska, danska, engelska, estniska, finska, franska, grekiska, italienska, lettiska, litauiska, maltesiska, nederländska, polska, portugisiska, rumänska, slovakiska, slovenska, spanska, svenska, tjeckiska, tyska och ungerska.

Vid alla möten som genomförs i Europaparlamentets ordinarie arbetslokaler ska tolkning tillhandahållas till de arbetspråk som används av de ledamöter i Europaparlamentet som faktiskt närvarar. Vid alla möten som hålls utanför Europaparlamentets ordinarie arbetslokaler ska tolkning tillhandahållas i enlighet med Europaparlamentets egna föreskrifter, som ingår i Sammanträdesbestämmelser för den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen och dess organ som fastställts i beslutet av Europaparlamentets presidium av den 10 februari 2003. Vid varje möte ska översättningar till engelska och franska tillhandahållas.

2. Alla akter som församlingen antar ska offentliggöras på de officiella språken. Förberedande dokument och arbetsdokument ska offentliggöras åtminstone på engelska och franska.

Artikel 12

Sammanträdenas offentlighet

Församlingens sessioner ska vara offentliga såvida inte församlingen beslutar annorlunda.

Artikel 13

Protokoll

1. Protokollet från varje sammanträde, innehållande församlingens beslut och namnen på talarna, ska delas ut vid nästa sammanträde.
2. Protokollen ska offentliggöras av Europaparlamentet i Europeiska *unionens* officiella tidning och av AVS-staterna på det sätt som varje enskild stat finner lämpligt. ***Protokollet från närmast föregående sessions sista sammanträde ska framläggas för justering i början av nästa session, och eventuella rättelser därtill ska offentliggöras av Europaparlamentet i Europeiska unionens officiella tidning och av var och en av AVS-staterna i den form de finner lämpligt.***

Artikel 14

Ordförandenas uttalanden och pressmeddelanden

1. ***Ordförandena får offentliggöra gemensamma brådskande uttalanden om alla frågor som rör partnerskapet mellan AVS-länderna och EU, efter att om möjligt ha samrått med presidiets ledamöter genom det skriftliga förfarandet och/eller det förenklade skriftliga förfarandet. Sådana uttalanden ska bygga på eventuella befintliga resolutioner och förklaringar. Ordförandena ska först underrätta presidiet om sådana uttalanden så snart de har offentliggjorts, så att de kan bli föremål för diskussion, och därefter så snart som möjligt underrätta samtliga ledamöter i församlingen.***
2. ***Pressmeddelanden ska avfattas på engelska och franska. De ska inte betraktas som officiella handlingar.***

Artikel 15

Tilldelning av ordet

1. Ingen talare har rätt att tala utan att först ha tilldelats ordet av ordföranden. Företrädarna för de länder som omnämnts i resolutioner ***eller i debatter*** ska ha rätt att svara inom den tidsfrist som tilldelas dem.
2. ***Debatternas talartid ska fördelas jämnt mellan företrädare för Europaparlamentet och företrädare för AVS-staterna.*** På förslag från ordföranden kan församlingen besluta att begränsa talartiden. ***Ledamöterna får utveckla sina inlägg i skriftliga förklaringar med en textlängd om högst 2 000 tecken. Skriftliga förklaringar ska arkiveras på sitt originalspråk.***
3. Bland Europaparlamentets företrädare ska talartiden fördelas i enlighet med d'Hondt-systemet.
4. AVS–EU-ministerrådets medlemmar eller deras utsedda företrädare samt företrädare för de organ och institutioner som avses i artikel 3.2 ska tilldelas ordet om de så begär.
5. Med undantag för det fall som anges i punkt 6 får en talare avbrytas endast av ordföranden och endast då talaren överskrider den tilldelade talartiden.

6. Avviker en talare från ämnet ska ordföranden återkalla honom till ordningen. Fortsätter talaren att avvika från ämnet kan ordföranden frånta honom ordet för en tid som han finner lämplig.

Artikel 16

Rösträtt och omröstningsregler

1. Varje röstberättigad ledamot har endast en röst. Denna kan inte överlåtas.
2. Församlingen förrättar i regel omröstning med handuppräckning. Om resultatet av omröstningen med handuppräckning är oklart ska en ny omröstning förrättas genom användning av färgade kort eller på elektronisk väg.
3. Församlingen ska rösta i slutna omröstning om minst tio ledamöter ingivit en skriftlig begäran härom **senast kl. 10.00 den dag då omröstningen ska äga rum.**
4. För att anta ett beslut krävs en majoritet av de avgivna rösterna. Om minst fem ledamöter **senast kl. 10.00 den dag då omröstningen ska äga rum** begär att en separat omröstning ska förrättas ska AVS-staternas **parlamentsledamöter** och Europaparlamentets **ledamöter** rösta var för sig enligt en roterande ordning. För att anta ett beslut under dessa omständigheter krävs en majoritet av de avgivna rösterna från såväl AVS-staternas **parlamentsledamöter** som Europaparlamentets **ledamöter**.
5. Uppkommer lika röstetal ska förslaget anses som icke antaget. Det kan emellertid läggas fram igen vid församlingens nästa möte.
6. Enskilda delar av ett stycke eller ändringsförslag ska gå till separat omröstning om det **senast kl. 10.00 den dag då omröstningen ska äga rum** har inkommit en sådan begäran från minst fem ledamöter.
7. Varje begäran av det slag som avses i punkterna 3, 4 och 6 får återkallas av den ledamot som ingivit den när som helst innan omröstning sker.

Artikel 17

Röstförklaringar

Varje ledamot har rätt att avge en muntlig röstförklaring som inte får vara längre än en och en halv minut eller inge en skriftlig röstförklaring på högst 200 ord. **Skriftliga förklaringar ska arkiveras på originalspråket.**

Artikel 18

Församlingens resolutioner

1. Församlingen ska rösta om de resolutionsförslag som de ständiga utskotten har lagt fram i sina rapporter i enlighet med artikel 7.
2. Församlingen ska i förekommande fall även rösta om resolutionsförslagen om brådskande frågor i enlighet med artikel 7.

3. Ordföranden ska i förekommande fall uppmana dem som framlagt resolutionsförslag om brådskande frågor att utarbeta en kompromissresolution om deras förslag liknar varandra. Efter debatten ska varje kompromissresolution med tillhörande ändringsförslag gå till omröstning i församlingen. När en kompromissresolution har antagits bortfaller alla övriga resolutioner om samma ämne.

4. De resolutioner som antas av församlingen ska vidarebefordras till Europeiska kommissionen, AVS–EU-ministerrådet och andra berörda parter. Europeiska kommissionen och AVS–EU-ministerrådet ska vid församlingens nästa session redogöra för uppföljningen av de antagna resolutionerna.

Artikel 19

Ändringsförslag

1. En röstberättigad AVS-företrädare, en politisk grupp eller tio ledamöter har rätt att lägga fram ändringsförslag. Dessa ska avse den text de avser att ändra och ska inges skriftligen. Ordföranden ska på grundval av dessa kriterier avgöra om de är tillåtliga.

2. Fristen för ingivande av ändringsförslag ska meddelas vid inledningen av sessionen.

3. När omröstning förrättas har ändringsförslag företräde framför den text de avser.

4. Om två eller fler ändringsförslag har lagts fram till samma del av en text ska det ändringsförslag som avviker mest från den ursprungliga texten gå till omröstning först. Det är endast tillåtet att lägga fram muntliga ändringsförslag som justerar sakfel eller språkliga fel. För alla övriga muntliga ändringsförslag krävs församlingens medgivande. Ett muntligt ändringsförslag ska inte beaktas om tio ledamöter motsätter sig detta.

Artikel 20

Frågor för skriftligt besvarande

1. Alla ledamöter av församlingen har rätt att ställa frågor till AVS–EU-ministerrådet eller Europeiska kommissionen och begära att de ska besvaras skriftligen.

2. Frågorna ska inges skriftligen till presidiet som avgör om de är tillåtliga, och i så fall vidarebefordrar dem till AVS–EU-ministerrådet eller Europeiska kommissionen. AVS–EU-ministerrådet eller Europeiska kommissionen ska anmodas att lämna ett skriftligt svar inom en frist på två månader från och med den dag frågan vidarebefordrades.

3. Frågor som har besvarats ska tillsammans med svaren offentliggöras av Europaparlamentet i Europeiska *unionens* officiella tidning och av AVS-staterna på det sätt som varje enskild stat finner lämpligt.

4. Frågor som inte har besvarats inom den fastställda tidsfristen ska offentliggöras på samma sätt, med angivande av att de ännu är obesvarade.

Artikel 21

Frågor för muntligt besvarande

1. Frågestunder med AVS–EU-ministerrådet och Europeiska kommissionen ska hållas vid varje session vid tidpunkter som presidiet bestämmer i syfte att tillse att båda dessa institutioner företräds på högsta nivå.
2. Varje ledamot av församlingen har rätt att ställa en fråga till AVS–EU-ministerrådet och en till Europeiska kommissionen och begära att de ska besvaras muntligen. Frågor som ingivits av flera personer ska presenteras av endast en ledamot.
3. Frågorna ska inges skriftligen till presidiet inom en av detta fastställd tidsfrist.
4. I brådskande fall, och med berörd institutions samtycke, kan ordförandena eller presidiet besluta att ta upp frågan på föredragningslistan även efter det att den av presidiet fastställda tidsfristen har löpt ut.
5. Församlingens båda ordförande ska avgöra frågors tillåtlighet för muntligt besvarande. Deras beslut ska grunda sig på partnerskapsavtalets ramar och innehåll. Frågor som har samband med ämnen som redan är uppsatta på föredragningslistan för diskussion ska förklaras otillåtliga. Frågor som förklarats tillåtliga ska vidarebefordras till AVS–EU-ministerrådet eller Europeiska kommissionen. De båda ordförandena ska besluta om i vilken ordning muntliga frågor ska komma. Frågeställaren ska omedelbart underrättas om deras beslut.
6. Frågorna ska inte vara längre än 100 ord. Frågan ska vara utformad som en fråga och inte som ett påstående.
7. Församlingen ska under varje session avsätta högst två timmar för behandling av frågor för muntligt besvarande. Frågor som inte hinner besvaras ska besvaras skriftligen om inte frågeställaren drar tillbaka sin fråga.
8. En fråga får endast besvaras om frågeställaren är närvarande eller skriftligen har meddelat de båda ordförandena före frågestunden om vem som är dennes ersättare.
9. Om varken frågeställaren eller dennes ersättare är närvarande ska frågan besvaras skriftligen.
10. AVS–EU-ministerrådet eller Europeiska kommissionen ska anmodas att avge ett kort svar. När en fråga har besvarats får frågeställaren ställa en kort följdfråga, om det finns tid till detta. Ordföranden äger rätt att avvisa alla frågor som inte har något samband med den ursprungliga frågan.
11. Om minst tio av församlingens ledamöter så begär kan AVS–EU-ministerrådets eller Europeiska kommissionens svar följas av en debatt. Ordföranden ska fastställa en tidsfrist för denna debatt.

Artikel 22

Rapport om AVS–EU-ministerrådets verksamhet

Rapporten om AVS–EU-ministerrådets verksamhet, omfattande bland annat de åtgärder som vidtagits till följd av församlingens resolutioner, ska tryckas på de officiella språken och delas ut.

Artikel 23

Kontroll av partnerskapsavtalets genomförande

På förslag från presidiet kan församlingen utse en AVS-föredragande och en EU-medföredragande vilka ska utarbeta en rapport om en viss AVS-region, eller om andra ärenden som rör genomförandet av partnerskapsavtalet.

Artikel 24

AVS–EU-ministerrådets anhållan om yttrande

1. Om församlingen uppmanas att yttra sig över ett beslut eller förslag till beslut, resolution, rekommendation eller yttrande från AVS–EU-ministerrådet ska uppmaningen i det avseende vidarebefordras till presidiet, som ska förelägga församlingen ärendet tillsammans med en rekommendation.

2. Förklarar AVS–EU-ministerrådet ett ärende som brådskande kan presidiet fatta ett slutgiltigt beslut.

Artikel 25

Ständiga utskott

1. Församlingen ska inrätta tre ständiga utskott som inom ramen för genomförandet av partnerskapsavtalet ansvarar för följande:

- främjande av demokratiseringsprocesser genom dialog och samråd,
- ekonomiska och finansiella frågor, handelsfrågor och genomförande av Europeiska utvecklingsfonden,
- samhälls- och miljöfrågor.

2. Med tanke på hur församlingen generellt fungerar ska de ständiga utskotten vara sammansatta av ledamöter i församlingen i enlighet med artikel 1 och fungera så att båda parter har en likvärdig ställning.

3. De ständiga utskotten ska ha en arbetsordning som antagits av församlingen på förslag från presidiet.

Artikel 26

Tillfälliga uppföljningskommittéer

1. Presidiet får på förslag från församlingen tillsätta tillfälliga uppföljningskommittéer i särskilda ämnen som gäller partnerskapsavtalet eller frågor som omfattas av det. Högst

två sådana kommittéer får finnas samtidigt. Uppföljningskommittéerna måste avsluta sitt arbete inom ett år.

2. Presidiet ska bestämma kommittéernas uppgifter, sammansättning och mandat.

Artikel 27

Seminarier

1. Församlingen ska ”underlätta ökad förståelse mellan Europeiska unionens medlemsstater och AVS-staternas befolkningar och öka allmänhetens kunskap om utvecklingsfrågor”; *därför* ska den med jämna mellanrum anordna seminarier i både Europeiska unionen och AVS-staterna.

2. Seminarierna ska anordnas av presidiet och ska framför allt göra det möjligt att bjuda in personer som kan ge församlingen förstahandsinformation om kulturella, ekonomiska, politiska och sociala frågor av intresse.

Artikel 28

Tjänsteresor och delegationer

1. Presidiet kan inom de budgetmässiga ramarna fatta beslut om att genomföra informations- och undersökningsresor till AVS-länder, EU-medlemsstater eller internationella organisationer. Presidiet eller församlingen får också besluta att sända **gemensamma** delegationer för övervakning av president- eller parlamentsval på inbjudan av ett berört land, under förutsättning att säkerhetsaspekterna kan tillgodoses **och att detta, om Europaparlamentets ledamöter berörs, överensstämmer med Europaparlamentets egna föreskrifter**. I enlighet med det nära samarbete som föreskrivs i artikel 29 får presidiet sända delegationer till möten i Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och möten mellan arbetsmarknadens parter – också då dessa möten äger rum utanför Bryssel.

En rapport ska läggas fram för presidiet och vid församlingens nästa session. Vid presidiets nästa sammanträde ska de rekommendationer som ingår i rapporten följas upp konkret.

2. Ordförandena eller vice ordförandena får för församlingens räkning, var och en för sig eller tillsammans, delta i möten på hög nivå **eller i möten i internationella parlamentariska organ** då de inbjuds att delta i egenskap av ordförande. Vid dessa tjänsteresor representerar ordföranden församlingen som helhet, och arbetet måste återspegla allmänna AVS-EU-intressen.

Artikel 29

Samråd med det civila samhället

Församlingen ska vidta åtgärder för att säkerställa att AVS-staterna och Europeiska unionen har regelbundna kontakter och samråd med företrädare för näringslivet och arbetsmarknadens parter och med andra företrädare för det civila samhället i AVS-staterna och Europeiska unionen för att inhämta deras åsikter angående genomförandet av partnerskapsavtalets mål. Dessa företrädare för det civila samhället ska ges tillfälle att delta i regionala möten, i de

ständiga utskottens möten och i seminarier. Presidiet ska undersöka vilka inbjudningar som bör skickas till dessa företrädare.

Artikel 30

Hedersordförande

På förslag av presidiet kan församlingen i undantagsfall tilldela en av sina tidigare ordförande titeln hedersordförande. Denna hedersbetygelse är ett uttryck för församlingens erkännande av de betydande tjänster personen i fråga har utfört under sin mandatid i församlingen till gagn för församlingens intressen.

Artikel 31

Sekretariat

Europaparlamentets generalsekreterare och generalsekreteraren i AVS generalsekretariat ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att bistå församlingen och säkerställa att arbetet flyter utan störningar. De är ansvariga inför presidiet.

Artikel 32

Budgetförordning

Församlingen ska anta sin budgetförordning på grundval av ett förslag från presidiet.

Artikel 33

Tolkning av arbetsordningen

Ordföranden eller, på dennes begäran, presidiet ska fatta beslut i frågor som rör tolkningar av arbetsordningen.

Artikel 34

Ordningsfrågor

1. En ledamot kan ta upp en ordningsfråga eller förslag som rör förfaranden. Sådana inlägg ska ges förtur. Ett inlägg som rör ordningsfrågor eller förslag som rör förfaranden får vara i högst två minuter.
2. Ordföranden kan på begäran ge ordet i högst två minuter till en ledamot som har invändningar mot inlägget.
3. Inga andra ledamöter har rätt att yttra sig.
4. Ordföranden ska meddela sitt beslut beträffande en ordningsfråga eller ett förslag som rör förfaranden. Han kan först rådgöra med presidiet i frågan.

Artikel 35

Ändring av arbetsordningen

1. Församlingen ska på grundval av ändringsförslag från presidiet och efter att ha hört utskottet för politiska frågor fatta beslut om ändringar av denna arbetsordning.
2. Ändringsförslag till arbetsordningen ska endast antas om de erhåller en majoritet av rösterna i var och en av församlingens två grupper.
3. Om inget annat beslutats vid omröstningen, ska ändringar av arbetsordningen träda i kraft första dagen av den session som hålls efter att ändringarna antagits.

Artikel 1

Det finns tre ständiga parlamentsutskott med följande befogenheter och ansvarsområden:

I. UTSKOTTET FÖR POLITISKA FRÅGOR

Detta utskott är behörigt i följande frågor:

1. Den politiska dialogen (artikel 8 i partnerskapsavtalet AVS–EU) och frågor som rör institutionen och dess utveckling.
2. Respekten för och främjandet av mänskliga rättigheter, demokrati och ansvarsfull förvaltning av offentliga angelägenheter (artikel 9 i partnerskapsavtalet AVS–EU).
3. Fredsfrämjande åtgärder och konfliktförebyggande samt konfliktlösning (artikel 11 i partnerskapsavtalet AVS–EU).
4. Migration (artikel 13 i partnerskapsavtalet AVS–EU).
5. Församlingens relationer med relevanta internationella organisationer.

Utskottet ska samordna arbetet med informations- och undersökningsresor, inbegripet sådana resor som görs i valövervakningssyfte, i enlighet med artikel 28 i församlingens arbetsordning.

II. UTSKOTTET FÖR EKONOMISK UTVECKLING, FINANSER OCH HANDEL

Detta utskott är behörigt i följande frågor:

1. Ekonomisk utveckling och handelssamarbete samt kapacitetsuppbyggnad för utveckling och partnerskap.
2. Makroekonomiska reformer och strukturreformer, sektorsinriktad ekonomisk utveckling samt turism (artiklarna 22–24 i partnerskapsavtalet AVS–EU).
3. De nya handelsavtalen mellan AVS-staterna och EU, marknadstillträde och gradvis integrering av AVS-staterna i världsekonomin (artiklarna 34–37 i partnerskapsavtalet AVS–EU).
4. Handel och arbetsnormer (artikel 50 i partnerskapsavtalet AVS–EU).
5. Landsbygdsutveckling, fiske och livsmedelssäkerhet (artiklarna 53 och 54 i partnerskapsavtalet AVS–EU).
6. Samtliga frågor som rör samarbete för utvecklingsfinansiering, bl.a. uppföljning av genomförandet av Europeiska utvecklingsfonden.

III. UTSKOTTET FÖR SOCIALA FRÅGOR OCH MILJÖ

Detta utskott är behörigt i följande frågor:

1. Social och humanitär utveckling.
2. Social infrastruktur och sociala tjänster, inbegripet hälsovårds- och utbildningsfrågor (artikel 25 i partnerskapsavtalet AVS–EU).
3. Ungdomsfrågor och kulturella frågor (artiklarna 26 och 27 i partnerskapsavtalet AVS–EU).
4. Jämställdhetsfrågor (artikel 31 i partnerskapsavtalet AVS–EU).
5. Miljö och naturresurser (artikel 32 i partnerskapsavtalet AVS–EU).

Artikel 2

1. Varje församlingsledamot ska ha rätt att vara ledamot av ett av de ständiga utskotten.
2. Utskotten ska bestå av 52 ledamöter och utgöras av lika delar ledamöter av, å ena sidan, Europaparlamentet och, å andra sidan, parlamentsledamöter från AVS-staterna. Om antalet AVS-stater ökar ska antalet ledamöter av de ständiga utskotten öka i proportion härmed.
3. Ledamöterna får på inbjudan av utskottets presidium även delta i sammanträden i de utskott de inte är ledamöter av i egenskap av rådgivare eller om den fråga som diskuteras rör deras land eller region.
4. Företrädare som inte är parlamentsledamöter får endast delta om den fråga som diskuteras rör deras land. De har emellertid inte rösträtt.
5. Försåvitt ett utskott inte beslutar annorlunda ska alla sammanträden vara offentliga.

Artikel 3

1. Utskottens sammansättning ska i möjligaste mån spegla församlingens sammansättning.
2. Utskotten ska bland sina ledamöter välja ett utskottspresidium för ett år i taget.
3. Utskottets presidium ska bestå av två ordförande (en företrädare för Europaparlamentet och en för AVS-staterna) och fyra vice ordförande (två företrädare för AVS-staterna och två för Europaparlamentet).
4. Utskotten ska ledas gemensamt av en ledamot av Europaparlamentet och en parlamentsledamot från AVS-staterna.

5. Utskotten får utse föredragande för att behandla särskilda frågor inom deras behörighetsområde och utarbeta rapporter som ska föreläggas församlingen, efter tillåtelse från presidiet, i enlighet med artikel 2 i arbetsordningen.

I rapporterna kan förslagen till resolution åtföljas av en motivering på högst fyra sidor.

6. De ständiga utskotten får diskutera andra punkter på föredragningslistan utan rapport och skriftligen underrätta presidiet om att punkterna diskuterats.
7. Utskotten ska också bidra till dialogen med icke-statliga aktörer i enlighet med artikel 17.3 i partnerskapsavtalet, framför allt med hjälp av utfrågningar.
8. Utskotten ska redogöra för sin verksamhet för församlingen.

Artikel 4

1. Ordförandena ska sammankalla utskotten högst fyra gånger per år, varav två gånger under församlingens session.
2. Varje ledamot får lägga fram ändringsförslag för behandling i utskottet. Vad gäller förfarandet ska artiklarna 3 (andra institutioners närvaro), 4 (observatörer), 8 (beslutförhet), 9 (ordförandeskap vid sammanträden), 16 (rösträtt och omröstningsregler) och 29 (samråd med det civila samhället) i församlingens arbetsordning även tillämpas på utskottens sammanträden.

BILAGA II: Textlängd

Följande begränsningar tillämpas för texter som lämnas in för översättning och kopiering:

- Motiveringar, förberedande arbetsdokument och redogörelser för informations- och studieresor: sex sidor.
- Resolutionsförslag som ingår i rapporterna samt brådskande frågor: fyra sidor, inklusive skäl men exklusive beaktandedel.

Med en sida avses en textsamling med 1 500 tryckta tecken utan mellanslag.

Presidiet kan med enkelt beslut ändra denna bilaga.